Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățământ și Cultură

Anul XIII nr. 665 | vineri 15 iunie 1962 | 8 pagini 25 bani

Femeile care muncesc pe tărîmul științei, culturii și artei, al învățămîntului și sănătății publice, a căror activitate și-a cîștigat de mult aprecierea poporului, au un vast cîmp de aplicare a cunoștințelor lor în munca pentru continua dezvoltare a economiei, înmulțirea valorilor științifice și culturale ale patriei, răspîndirea culturii în masele largi.

(Din Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Conferința Națională a Femeilor).

ABSOLVENȚII

Toate — și costumul nou al tatei, și lacrima mamei, și florile, și nerăbdarea surorii mai mici, care se vîntură mereu pe uși și întreabă cît e ceasul — toate sînt pentru el.

Il cunoaștem de mult. An după an l-am văzut aproape în fiece dimineață ieșind din curtea de alături sau din cea care se află cîteva case mai încolo. Mereu săltînd în spate același ghiozdan dreptunghiular sau strîngînd sub braț o servietă. N-am simțit cînd s-a făcut atît de mare. A crescut o dată cu noile blocuri, cu fabrica ridicată în marginea orașului, cu marile magazine din colț. Ne-am obișnuit să-l întîlnim, să ne salute respectuos. O dată l-am oprit și i-am certat cînd transformase strada în teren de fotbal și a plecat cam bosumflat. Altă dată l-am văzut intrînd cu alți vreo treizeci de seama lui pe poarta uzinei în care lucrăm. Vă amintiți cu cît interes s-a învîrtit atunci în jurul unei raboteze și cum îl asalta cu întrebări pe maistrul acela taciturn, care devenise dintr-odată vorbăreț?

Iar astăzi îl vedem îndreptîndu-se grăbit spre casă. Îi joacă pe chip o lumină de rîs și bucurie, urma unui gînd victorios, a unor visuri mari și mici, numai de el știute. E ziua unui mare eveniment, un moment de răscruce în viața lui abia începută. O dată cu ultimul examen a devenit absolvent al clasei a VII-a.

Ce-ar fi fost dacă s-ar fi născut în alte vremi? Avem de-atunci amintiri ce nu se șterg. Mulți, nenumărați copii de vîrsta lui nu cunoșteau nici măcar fericirea de a cunoaște literele înscrise cu migală între linii, ca să nu mai vorbim de aceea a înțelegerii misterelor ascunse în cărțile de versuri, în ecuațiile algebrice sau formulele chimice. Au știut în schimb ce înseamnă pelagra și frigul și foamea, au cunoscut alergatul cu tălpile goale prin mărăcini și prin ploaie după vite, înjurăturile și bătaia și mizeria, a căror știință erau sortiți s-o poarte în spinare pînă la adînci bătrînețe.

Azi, școala este un drept al fiecăruia dintre copiii patriei. Toți cei care și-au dat acum examenele, devenind absolvenți ai clasei a VII-a, au primit o bogată și temeinică pregătire. Oriunde în lungul sau latul țării noastre i-am întîlni și am vorbi cu ei ne-ar spune ce este energia atomică, care-i însemnătatea prașilelor în cultura porumbului, ce face frumusețea operei lui Mihail Sadoveanu, care va fi viitorul orașului lor, al satului în care locuiesc, al patriei. Sînt copii de 13—14 ani și mulți din ei mai poartă la gît cravatele roșii, dar știu mai mult decît știau părinții lor la ani de două ori mai numeroși.

Și cunoștințele lor nu se limitează numai la ceea ce au învățat din cărți sau au aflat din spusele învățătorilor și profesorilor. Ei au văzut cu ochii lor cum se aplică în viață — în fabrici, în uzine, pe ogoare — ceea ce stă scris în manuale, au făurit cu mîna lor, în sălile de lucrări practice din școli, tot felul de obiecte utile, au muncit ei înșiși în gospodăria agricolă colectivă sau în gospodăria agricolă de stat, au participat adesea la acțiuni obștești, patriotice, dîndu-și contribuția, după puterile lor, la înflorirea orașului sau satului natal.

Elevii au cîștigat în decursul celor 7 ani de școală nenumărate cunoștințe, nenumărate deprinderi de muncă din cele mai diferite domenii. Alături de acestea ei au dobîndit și capacitatea de a înțelege încă de pe acum necesitatea de a avea un orizont în viață, de a fi utili societății.

Sînt bunuri cîștigate la sfîrșitul celor 7 ani de școală pentru care îi sărbătorim, felicitînd prin ei pe învățătorii și profesorii școlilor patriei care, fără a-și precupeți eforturile, s-au străduit să-i pregătească temeinic pentru viață, să-i educe ca tineri demni de marea noastră epocă socialistă.

V. OCTAVIAN

În întîmpinarea oaspeților dragi

În curînd poporul nostru va primi în mijlocul său oaspeți iubiți: delegația de partid și guvernamentală a Uniunii Sovietice, în frunte cu tovarășul N. S. Hrușciov. Vestea acestei vizite a umplut de bucurie inimile oamenilor muncii din toate colțurile țării, ale căror gînduri se îndreaptă, pline de dragoste și admirație, spre minunații oameni sovietici.

Și în școli se face simțită în aceste zile dragostea cu care tot poporul îi așteaptă pe înalții oaspeți.

Elevii școlii medii „Aurel Vlaicu" din Capitală au mulți prieteni printre elevii din marea țară a constructorilor comunismului. Tineri ca Virgil Pavel, Constantin Ivașcu, Angela Eremia, Viorel Orteanu și mulți alții păstrează cu grijă zeci de scrisori în care tinerii sovietici le împărtășesc bucuriile lor de elevi, preocupările lor, planurile lor de viitor.

La rîndul lor, și profesorii școlii au buni prieteni printre cadrele didactice sovietice, din a căror experiență învață mereu. În cursul acestui an școlar ei au primit vizita unor cercetători de la Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R., de la care au aflat multe lucruri prețioase. Deosebit de multe au învățat cadrele didactice ale școlii care au avut fericirea să viziteze Uniunea Sovietică, să cunoască nemijlocit munca unora din școlile ei. Dînd o înaltă prețuire experienței pedagogilor sovietici, profesorii școlii medii „Aurel Vlaicu", la fel ca profesorii tuturor școlilor din țara noastră, consultă adesea lucrările care înfățișează această experiență și caută s-o aplice în munca lor.

Venirea oaspeților sovietici în patria noastră prilejuiește zile de bucurie și sărbătoare în fiecare colț de țară, căci solii poporului frate de la Răsărit sînt prietenii cei mai iubiți ai întregului nostru popor.

SERBĂRI ȘCOLARE

Au început serbările școlare. Învățătorii și elevii claselor I—IV au făcut duminică bilanțul muncii lor de un an de zile. A fost un bilanț rodnic, plin de bucurii. Așa se explică de ce serbarea a însemnat peste tot veselie, voie bună, sărbătoare.

Am văzut duminică pe străzi, în tramvaie, în autobuze oameni cu imense buchete de flori. Erau învățătorii. Florile simbolizau prinosul de mulțumire adus de copii dascălilor care le-au călăuzit primii pași pe drumul descoperirii tainelor cărții, simbolizau dragostea pentru cei care i-au învățat și educat.

Alături de oamenii cu buchete de flori, străzile erau pline de copii care purtau sub braț pachete cu cărți învelite în celofan sau legate cu panglici multicolore. Erau premianții, iar cărțile pe care le purtau — răsplata școlii pentru munca lor, pentru conștiinciozitatea cu care au învățat de-a lungul întregului an școlar.

★

Iată-ne, de pildă, la noua și frumoasa școală nr. 128 din raionul V. I. Lenin al Capitalei, dată în folosință abia anul acesta. Rezultatele muncii ei, trecute în revistă acum, o dată cu serbarea de sfîrșit de an, sînt îmbucurătoare. Numărul elevilor care au terminat anul școlar cu nota 10 este de peste 100 — cifră care vorbește convingător despre munca neobosită a întregului colectiv al școlii.

„Am început cu bine activitatea în noua noastră școală, dar neprețuit al partidului — a spus tov. Paraschiva Florescu, directoarea școlii. Vrem însă ca în anul viitor să muncim și mai bine. La rîndul lor, copiii au dovedit, prin rezultatele bune la învățătură și purtare, recunoștința lor față de partid pentru condițiile minunate care le-au fost create. Și ei se angajează să învețe și să se poarte încă și mai bine, să păstreze cu grijă școala și avutul ei, să fie demni de grija ce li se poartă".

Ca orice serbare de sfîrșit de an, și serbarea de la Școala de 8 ani nr. 128 din Capitală a concentrat tot ce este mai semnificativ, mai frumos în viața colectivului de elevi. S-au spus poezii, s-au cîntat cîntece pline de voioșie. În fiecare vers, în fiecare cîntec au răsunat dragostea și recunoștința fierbinte față de partid, mîndria de a trăi într-o patrie socialistă, mulțumirea adusă școlii, învățătorilor.

Școala nouă, în cartier nou, Școala medie nr. 34 din Capitală are la activul său, în localul pe care-l ocupă acum, numai cîteva serbări de sfîrșit de an.

În băncile din față ale sălii unde are loc serbarea stau elevii — sărbătoriții zilei. „Plasatori" mici și zvelți se strecoară printre spectatori să împartă programe cu coperțile desenate de elevi: un motan încălțat, o moară de vînt, niște trifoi cu patru foi. Toate reflectă hărnicia și îndemînarea micilor desenatori.

Începe programul: poezii, cîntece, dansuri, gimnastică. Urmează împărțirea premiilor — prilej de bucurie pentru copii și părinți.

★

Elevii claselor I—IV din școlile orașului Rm. Vîlcea, învățătorii și părinții lor au cunoscut în aceste zile, la fel ca elevii și părinții din toate școlile patriei, momente de intensă emoție și bucurie. Pe scenele sălilor de spectacole copiii au prezentat, la serbările de sfîrșit de an, o parte din roadele muncii lor: versuri expresiv recitate, cîntece închinate partidului și patriei, scenete, jocuri populare și jocuri sportive etc.

Anunțînd rezultatele la învățătură, numeroși învățători de la școlile de 8 ani ale orașului au făcut cunoscut participanților la serbări că toți elevii lor au reușit să încheie anul școlar cu note bune și foarte bune.

★

Acum, pe micii sărbătoriți îi așteaptă vacanța. Mulți dintre premiații de azi au bagajul făcut, sînt gata să plece la munte și la mare, în tabere, în excursii. După un an de muncă rodnică, vacanța, cu toate bucuriile ei, este binemeritată.

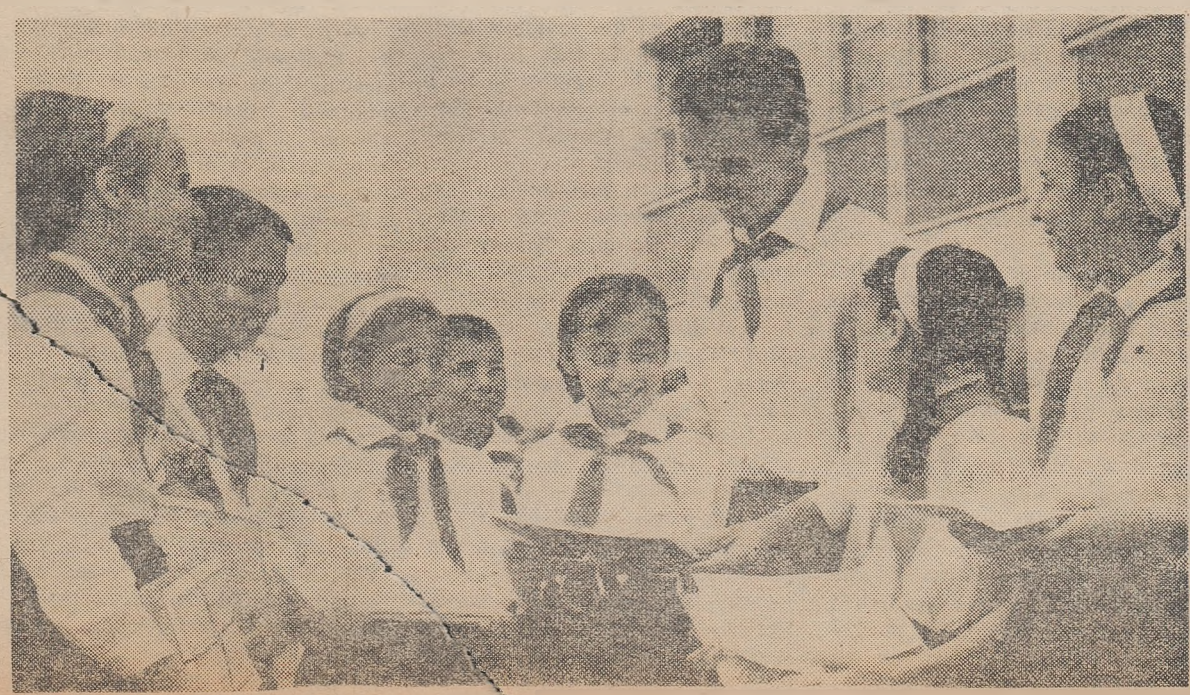

Un grup de premianți de la Școala nr. 32 din Capitală.

La sfîrşit de an în învăţămîntul ideologic

De curînd a avut loc la Şcoala medie din Giurgiu închiderea anului de învăţămînt ideologic al cadrelor didactice. Cu acest prilej, sub conducerea propagandiştilor, în seminarii s-a făcut o trecere în revistă a muncii desfăşurate în cursul anului şcolar de către cadrele didactice în vederea aprofundării învăţăturii marxist-leniniste. Învăţătorii şi profesorii şi-au arătat satisfacţia pentru sprijinul pe care l-au primit în munca la catedră prin învăţămîntul ideologic. Ei au arătat că succesele obţinute în acest an în instruirea şi educarea elevilor, în pregătirea lor pentru viaţă nu ar fi fost posibile dacă nu ar fi avut la dispoziţie cercurile de învăţămînt în care au dezbătut nenumărate probleme ideologico-politice.

Ca director al şcolii şi ca propagandist am putut observa în asistenţele mele la lecţii o tot mai bună orientare politică şi ideologică a lecţiilor. Un rezultat al pregătirii ideologice îl constituie, bunăoară, preocuparea tot mai evidentă a cadrelor didactice din şcoala noastră pentru educarea copiilor în spiritul patriotismului. Chiar şi la clasa I lecţiile de limba romînă le-au făcut cunoscute elevilor munca oamenilor din uzine şi fabrici, de pe ogoare, realizările regimului nostru democrat-popular lupta partidului pentru o viaţă fericită a celor ce muncesc. Tot astfel, la clasele mai mari, la lecţiile de istoria patriei, învăţătorii au subliniat — la nivelul de înţelegere al elevilor — faptul că istoria este făurită de mase, că poporul nostru a luptat secole în şir împotriva asupritorilor şi că, sub conducerea partidului clasei muncitoare, şi-a cucerit libertatea şi drepturile legitime.

Un sprijin serios l-au primit prin învăţămîntul ideologic şi profesorii. De exemplu, cunoscînd temeinic noţiunile de bază şi suprastructură, interdependenţa dintre ele, profesorii de literatură au reuşit să explice tot mai clar elevilor fenomenul literar ca fenomen de suprastructură, să arate că el reflectă relaţiile de producţie pe care s-a întemeiat orînduirea socială în cadrul căreia a apărut. Pe baza cunoştinţelor ideologice profesorii de limba romînă au reuşit în măsură tot mai mare să prezinte elevilor funcţia de cunoaştere şi funcţia educativă a operelor studiate.

Şi în predarea lecţiilor de limbi străine cunoştinţele ideologice sînt deosebit de folositoare. La limba latină, de exemplu, profesorii au comentat pe larg cu elevii textele care prezintă aspecte ale luptei de clasă din orînduirea sclavagistă. De asemenea, la lecţiile de istorie profesorii au folosit cunoştinţele dobîndite în învăţămîntul ideologic pentru explicarea ştiinţifică a fenomenelor din viaţa societăţii.

În predarea ştiinţelor naturale cunoştinţele de materialism dialectic au constituit un real sprijin. Cu succes au explicat profesorii evoluţia speciilor pe baza legii trecerii schimbărilor cantitative în schimbări calitative, combătînd teoriile idealiste în acest domeniu. Tot astfel, în predarea proceselor fizice şi chimice, ca topirea sau reacţiile chimice, profesorii au prezentat aceste fapte ca forme de mişcare a materiei.

Numai prin cunoaşterea aprofundată a învăţăturii marxist-leniniste cadrele didactice pot transmite cunoştinţe ştiinţifice, pot interpreta just fenomenele naturii şi societăţii. Tocmai de aceea, ele urmează cu un deosebit interes cursurile de învăţămînt ideologic.

N. PROFEANU
director la Şcoala medie din Giurgiu

Vizita unei delegaţii guvernamentale a R. P. Bulgaria

Luni dimineaţa a sosit în Capitală delegaţia guvernamentală a R.P. Bulgaria, condusă de Nacio Papazov, ministrul învăţămîntului şi culturii al R.P. Bulgaria, care va duce tratative în vederea semnării unui acord de colaborare culturală şi ştiinţifică între R.P. Romînă şi R.P. Bulgaria.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost întîmpinată de Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor Externe, Ştefan Bălan, adjunct al ministrului învăţămîntului, Virgil Florea, reprezentant al conducerii Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă, funcţionari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

Au fost de faţă Ivan Kinov, ambasadorul R.P. Bulgaria la Bucureşti, şi membri ai ambasadei.

★

Delegaţia guvernamentală bulgară, condusă de Nacio Papazov, ministrul învăţămîntului şi culturii al R.P. Bulgaria, a făcut în cursul zilei de luni o vizită tovarăşului Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe. Conducătorul delegaţiei bulgare a făcut o vizită tovarăşului Ilie Murgulescu, ministrul învăţămîntului. A fost prezent Ivan Kinov, ambasadorul R.P. Bulgaria la Bucureşti.

Delegaţia a vizitat Universitatea din Bucureşti, noul complex de cămine studenţeşti, precum şi alte instituţii culturale şi de învăţămînt. De asemenea, a participat la inaugurarea noilor săli ale Muzeului de Artă al Republicii Populare Romîne şi a vizionat spectacole.

Miercuri, delegaţia a vizitat localităţi de pe Valea Prahovei, Muzeul Doftana şi Muzeul Peleş.

Joi a avut loc semnarea acordului de colaborare culturală şi ştiinţifică între guvernele R. P. Romîne şi R. P. Bulgaria.

Cartea — prieten nedespărţit al şcolarilor.

Din activitatea culturală a organizaţiilor sindicale

Mereu în mijlocul colectiviştilor

A intrat în obişnuinţa formaţiilor artistice ale Sindicatului învăţămînt din oraşul Dorohoi să se deplaseze în zilele de odihnă în mijlocul colectiviştilor şi să prezinte în faţa lor reuşite programe artistice.

Astfel, formaţia de cor şi solişti vocali a dat numeroase concerte în satele Cristineşti, Budeşti, Suharău, Lozna, Ivancăuţi, Deraca ş.a. Colectivul dramatic a pus de curînd în scenă piesa „Aripă de rîndunică" de Süto Andras, cu care a dat primul spectacol în satul Buhai din comuna Sandricani, în faţa a peste 300 de colectivişti.

Duminică 3 iunie a.c., formaţiile de cor, solişti, recitatori şi colectivul dramatic au prezentat un bogat program artistic la căminul cultural din Dimăcheni, bucurîndu-se de un deosebit succes.

Comitetul sindical al lucrătorilor din învăţămînt din oraşul Dorohoi se străduieşte să contribuie prin aceste programe artistice la întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, la dezvoltarea continuă a agriculturii socialiste a raionului.

GH. STĂNESCU
vicepreşedinte
al comitetului sindical
de învăţămînt şi cultură
Dorohoi

Medalion literar închinat lui I. L. Caragiale

Cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la moartea marelui nostru scriitor Ion Luca Caragiale, organizaţia sindicală a cadrelor didactice de la Şcoala de 8 ani din comuna Turburea, raionul Filiaşi, a organizat un medalion literar.

In cadrul acestui medalion a fost expusă conferinţa „Ion Luca Caragiale, omul şi opera", după care au fost prezentate lecturi din opera scriitorului. S-au citit schiţele „Un pedagog de şcoală nouă", „Domnul Goe" şi „Vizită", precum şi pamfletul „1907, din primăvară pînă în toamnă".

Apoi participanţii au vizitat expoziţia de cărţi „Din opera marelui nostru scriitor Ion Luca Caragiale".

ILIE COJOCARU
corespondent

De la Ministerul Învăţămîntului

În atenţia cadrelor didactice care vor urma cursuri de perfecţionare în vara anului 1962

În legătură cu desfăşurarea cursurilor de perfecţionare care se vor organiza pe plan central, regional şi interregional, planificate pentru anul şcolar 1961-1962, se fac următoarele precizări :

1. Toate cadrele didactice care vor preda în anul şcolar 1962/1963 obiectul „Agricultura" vor urma un curs de perfecţionare cu durata de 30 zile, organizat în fiecare regiune.

Data începerii cursului, localitatea şi condiţiile în care se va desfăşura, vor fi anunţate de secţiile de învăţămînt regionale.

2. Cursurile centrale de perfecţionare pentru profesorii care predau limba rusă, limba germană şi limba franceză se vor desfăşura la Predeal în localul Complexului şcolar preventorial în perioada 23 iulie—12 august a.c.

La aceste cursuri vor participa şi profesorii care predau disciplinele menţionate şi sînt înscrişi la examenele pentru obţinerea gradelor în învăţămînt. Pentru aceşti profesori se vor organiza la Predeal lecţii şi consultaţii în vederea sprijinirii lor la pedagogie, socialism ştiinţific, filozofie şi în alte probleme de specialitate.

După terminarea cursurilor, profesorii de limba rusă înscrişi la examenul de definitivat se vor prezenta pentru susţinerea examenului la institutele de perfecţionare în raza cărora se găsesc regiunile în care aceştia lucrează, iar profesorii de limba germană şi limba franceză la Institutul de perfecţionare din Bucureşti.

3. Cursurile de limba romînă pentru învăţătorii care nu cunosc bine limba romînă şi care predau în şcolile (secţiile) cu limbi de predare ale minorităţilor naţionale se vor desfăşura între 2—30 iulie a.c. pe plan regional. Cei din regiunea Hunedoara vor urma cursul la Timişoara împreună cu învăţătorii din regiunea Banat.

4. Cursurile interregionale de limba romînă pentru profesorii care predau limba romînă la clasele V—VII precum şi pentru cei care predau istoria patriei şi geografia R.P.R. în şcolile (secţiile) cu limbi de predare ale minorităţilor naţionale şi nu cunosc bine limba romînă se vor desfăşura între 9 iulie—9 august la institutele interregionale de perfecţionare din Cluj, Timişoara şi Braşov.

5. Cursurile pentru sprijinirea educatoarelor din grădiniţele cu orar normal cu limba de predare romînă înscrise la examenul de definitivat şi gradul II se desfăşoară în perioada 2—28 iulie a.c. la institutele interregionale de perfecţionare Bucureşti, Iaşi, Braşov, Cluj şi Timişoara.

— educatoarele înscrise la examenele de definitivat şi gradul II din grădiniţele cu limba de predare maghiară din toată ţara vor urma cursul la I.P.C.D. Cluj ;

— educatoarele înscrise la examenele de definitivat şi gradul II din grădiniţele cu limba de predare germană din toată ţara vor urma cursul la I.P.C.D. Timişoara.

6. Cursurile pentru sprijinirea învăţătorilor înscrişi la examenul de definitivat şi gradul II se desfăşoară la regiuni în perioada 2—28 iulie a.c.

Învăţătorii din şcolile (secţiile) cu limbi de predare ale minorităţilor naţionale vor urma cursurile astfel :

— învăţătorii care predau la şcolile cu limba de predare maghiară din regiunile Banat şi Hunedoara vor urma cursul la Timişoara, cei din regiunile Cluj şi Crişana, la I.P.C.D. Cluj, cei din regiunea Maramureş la Baia Mare, iar cei din regiunile Mureş-Autonomă Maghiară şi Braşov la Tg. Mureş.

— învăţătorii care predau la şcolile cu limba de predare germană din regiunile Braşov şi Mureş-Autonomă Maghiară, vor urma cursul la I.P.C.D. Braşov, iar cei din regiunile Crişana, Cluj, Maramureş, Hunedoara şi Banat, vor urma cursurile la I.P.C.D. Timişoara ;

— învăţătorii care predau la şcolile cu limbile de predare sîrbă şi slovacă, vor urma cursurile la I.P.C.D. Timişoara ;

— învăţătorii care predau la şcolile cu limba de predare ucraineană din regiunile Maramureş, Suceava şi Banat vor urma cursurile în regiunea Maramureş (Sighet) ;

— învăţătorii din şcolile cu limba de predare [illegible] regiunea Mureş-Autonomă Maghiară, vor urma cursurile la Braşov împreună cu învăţătorii care predau în şcolile cu limba de predare romînă din regiunea Braşov.

Centrele în care se vor organiza cursurile vor fi stabilite şi comunicate de secţiile de învăţămînt regionale.

7. Cursurile pentru sprijinirea profesorilor înscrişi la examenul de definitivat şi de gradul II se vor desfăşura între 12 iulie—9 august a.c. şi se vor organiza astfel :

— **La I.P.C.D. Bucureşti**, pentru profesorii din toată ţara care predau : limba latină, limba engleză, muzică, desen, pentru profesorii care predau la şcolile de artă teoria muzicii, instrumente muzicale, desen, pictură şi sculptură, pentru cadrele didactice care predau în şcolile speciale, pentru profesorii de educaţie fizică din regiunile Bucureşti, Argeş, Dobrogea, Bacău, Galaţi, Iaşi, Suceava, Ploieşti, oraşele Bucureşti şi Constanţa.

— **La I.P.C.D. Cluj**, pentru profesorii de toate specialităţile din întreaga ţară care predau în şcolile cu limba de predare maghiară şi pentru profesorii de educaţie fizică din regiunile Cluj, Crişana, Maramureş, Braşov şi Mureş-Autonomă Maghiară.

— **La I.P.C.D. Timişoara**, pentru profesorii din toată ţara care predau limba germană (ca limbă maternă), limba sîrbă, limba slovacă şi pentru profesorii de educaţie fizică din regiunile Banat, Oltenia şi Hunedoara

Pentru toate celelalte discipline cursurile se vor organiza la fiecare institut de perfecţionare.

8. Examenele de definitivat pentru educatoare şi învăţători vor avea loc între 1—15 august a.c. în centrele unde s-au desfăşurat cursurile, de preferinţă la o şcoală pedagogică, iar pentru profesori între 13—25 august a.c.

9. Cursurile speciale cu durata de 2[illegible] ani pentru cadrele didactice care predau la clasele V—VII fără a avea calificarea corespunzătoare, vor avea loc la institutele de perfecţionare din Bucureşti, Cluj, Iaşi şi Timişoara în perioada 2 iulie—15 august, iar examenele se vor desfăşura [illegible]

Activităţile practice continue

În industrie

Au început să se desfăşoare în întreprinderi industriale, în gospodării agricole colective sau în sălile de lucrări practice din şcoli activităţile practice continue ale elevilor.

O parte din elevii claselor a IX-a şi a X-a de la Şcoala medie „Mihail Eminescu" din Capitală îşi efectuează practica la uzinele „Tudor Vladimirescu". Munca pe care o desfăşoară ei acum în secţiile uzinei a fost pregătită în amănunţime încă din urmă cu cîteva săptămîni. Conducerea şcolii a întocmit, de comun acord cu conducerea uzinei, graficele lucrărilor care urmau să fie executate de elevi. Aceştia au fost împărţiţi pe grupe, iar fiecare elev a fost repartizat pe lîngă un muncitor. S-a prevăzut, de asemenea, rotaţia elevilor în secţiile maşini-unelte, sudori şi lăcătuşi-montori.

Considerînd că practica continuă este un bun prilej de a vedea în ce măsură şi-au însuşit şi consolidat elevii cunoştinţele şi deprinderile de muncă formate la lecţiile de tehnologie şi la lucrările practice din timpul anului, conducerea şcolii, împreună cu conducerea uzinei, au hotărît să le dea spre efectuare în această perioadă o serie de probe de control. Probele de control au constat dintr-o parte teoretică şi una practică. Elevii au fost solicitaţi să întocmească documentaţia tehnică după un model de piesă dat sau după desenul de execuţie, să elaboreze procesul tehnologic al piesei, menţionînd operaţiile, fazele şi mînuirile în ordinea succesivă şi să execute apoi piesa, după punerea la punct a maşinii-unelte.

Dat fiind faptul că elevii sînt familiarizaţi cu procesul de producţie din uzină, deoarece au lucrat aici şi în timpul anului cîte o zi pe săptămînă, de cum s-a început practica continuă au trecut direct la efectuarea probelor de control.

Temele acestor probe au fost alese cu multă chibzuială, aşa încît să permită a se verifica temeinicia cunoştinţelor însuşite de elevi şi stadiul la care s-a ajuns în formarea deprinderilor lor de muncă. De aceea s-au ales lucrări mai complexe din punct de vedere al formei şi al procesului de execuţie decît cele efectuate în cadrul instruirii practice în producţie din timpul anului. Totodată, s-a avut în vedere ca în executarea lucrărilor elevii să fie puşi în situaţia de a aplica o serie de cunoştinţe dobîndite în cadrul studierii fizicii, chimiei, matematicii etc.

De exemplu, elevii claselor a IX-a, care îşi efectuează practica continuă în secţia de maşini-unelte, au executat în cadrul probelor de control o serie de lucrări complexe cum sînt clapete de reţinere pentru instalaţia pneumatică a troleibuzului, piuliţe speciale de asamblare pentru instalaţia de alimentare sau pneumatică, corpuri conice tubulare şi pîrghii pentru prizele de aer de la autovehicule. Ei au întocmit mai întîi schiţa piesei, după modelul dat sau după desenul de execuţie, apoi au consemnat procesul tehnologic în fişa de lucru. La întocmirea schiţei elevii au folosit cunoştinţele de desen tehnic dobîndite în anii precedenţi, cînd au studiat desenul obiectelor în trei planuri — elevaţie, plan, profil — cunoştinţe pe care le-au repetat, de altfel, în cadrul lecţiilor de tehnologia meseriei cînd au studiat clasificarea cuţitelor, organele şi mecanismele cutiei de viteze, cutia roţilor de schimb de la strungul „Iosif Rangheţ" etc.

După întocmirea schiţei elevii au trecut la elaborarea procesului tehnologic, folosindu-se în mare măsură de cunoştinţele dobîndite în orele de tehnologie cu privire la aşezarea şi fixarea cuţitelor în suportul portcuţit al maşinii-unelte, la alegerea regimului de aşchiere în funcţie de diametrul piesei şi la caracteristicile mecanice şi fizice ale materialului de prelucrat.

In elaborarea procesului tehnologic de un real folos le-au fost şi cunoştinţele studiate la fizică. Cunoscînd, de pildă, mişcările circulare de translaţie şi combinate sau forţele care acţionează asupra cuţitului în timpul strunjirii, ştiind cum să calculeze forţa de aşchiere şi puterea necesară aşchierii în timpul lucrului la strung, elevii au reuşit să execute corect piesele date, să întocmească la timp fişa de prelucrări mecanice.

Inainte de executarea piesei date, elevii au avut de calculat suprafeţe plane şi de revoluţie, turaţia optimă de aşchiere, avansurile automate. In rezolvarea acestor calcule le-au fost de mare folos cele învăţate în cadrul orelor de matematică.

Trecînd la executarea piesei, elevii au fixat cuţitele la strung în portcuţit, au fixat şi centrat semifabricatul în universalul strungului sau în alte dispozitive de fixare a piesei, au ales regimul de aşchiere şi au pornit strungul prin acţionarea organelor de comandă, executînd proba de control conform documentaţiei tehnice elaborate la început.

Muncitorii, profesorii-ingineri şi cei care supraveghează practica au îndrumat întreaga activitate a elevilor astfel ca ea să constituie într-adevăr un mijloc de verificare a cunoştinţelor şi. a deprinderilor de muncă formate de-a lungul anului şcolar. Ei au urmărit în ce măsură lucrările de probă corespund din punct de vedere al calităţii şi al dimensiunilor date, dacă s-au executat în timp şi curat, au constatat în ce măsură au aplicat elevii cunoştinţele însuşite la lecţiile de tehnologie, de desen tehnic.

Totodată, pentru a înlătura eventualitatea ca munca să capete un caracter mecanic, profesorii i-au întrebat pe elevi ce operaţii execută, ce cunoştinţe teoretice aplică în muncă pentru efectuarea lor, unde se folosesc piesele lucrate de ei etc.

Constatările făcute cu ocazia probelor de control efectuate de elevi au arătat că cea mai mare parte din ei sînt stăpîni pe cunoştinţele teoretice şi practice predate în cursul anului, că ei şi-au format temeinice deprinderi de muncă. Aceasta a dat posibilitatea ca o serie de elevi din clasele a IX-a, ca de exemplu, D. Cursan, Z. Croitoru, C. Beschia, M. Constantin, St. Lăzărescu şi alţii să lucreze de pe acum singuri la maşinile unelte.

S. DIMA

Practica elevilor de la şcoala medie „I. L. Caragiale" din Capitală la întreprinderea „Tehnica textilă".

Sub îndrumarea profesorilor-maiştri

Practica elevilor din clasa a VIII-a a Şcolii medii nr. 2 din Buzău a început doar de cîteva zile în sala de lucrări din domeniul lăcătuşăriei. Ea se desfăşoară de pe acum cu rezultate bune vădind grija manifestată cu săptămîni în urmă de comisia metodică a profesorilor de specialitate pentru organizarea activităţilor practice în asemenea condiţii încît să stîrnească cît mai deplin interesul elevilor şi să realizeze în acelaşi timp obiectivele instructiv-educative ale acestei perioade.

„Să marcăm încheierea activităţii noastre în sala de lucrări practice cu o realizare importantă, care să folosească efectiv elevilor şcolii" — le-a spus tinerilor din clasa a VIII-a, chiar de la început, profesorul-maistru. Timp de un an de zile aţi învăţat să trasaţi metalul cu ferăstrăul, să tăiaţi, să piliţi, să găuriţi. Am lucrat împreună piese din trusa lăcătuşului, ciocane, dornuri, cleşti. Propun ca în aceste două săptămîni în care vom face practică zi de zi să confecţionăm truse complete de scule, cu care să lucreze elevii ce vor învăţa anul viitor în clasa a VIII-a".

Propunerea profesorului-maistru a fost primită cu entuziasm.

Iată-i acum pe elevi la lucru. În caietele de practică ale unora din ei se află desenat un cadru de ferăstrău pentru metale — lucrare complexă, care necesită efectuarea a şase operaţii diferite. În caietele altora apar alte lucrări complexe — cleşti, compase de interior şi exterior etc. Toate sînt lucrate cu grijă, cu pricepere, dovedind bună pregătire şi dragoste pentru munca practică.

Elevii care efectuează practica la tîmplărie desfăşoară de asemenea o muncă interesantă, utilă: contribuie şi ei la confecţionarea de noi garnituri complete de truse pentru sculele de lăcătuşărie, montînd cozi la pile, dălţi etc.

Activităţile practice continue ale elevilor din clasa a VIII-a au şi menirea de a face legătura între cunoştinţele şi deprinderile însuşite în timpul acestui an şcolar şi munca pe care o vor desfăşura în întreprinderi în cursul anului şcolar viitor. De aceea, comisia de specialitate şi-a propus să organizeze cu ei şi cîteva vizite de documentare în diferite întreprinderi din oraş şi în special la întreprinderea „Metalurgica", în atelierele căreia îşi vor efectua la anul practica la maşini-unelte. Astfel elevii pot lua un prim contact cu maşinile la care vor lucra, pot cunoaşte unele amănunte în legătură cu funcţionarea lor. Din întîlnirile cu muncitorii mai vîrstnici, cu fruntaşii în producţie ei află lucruri interesante despre viaţa din trecut şi de astăzi a muncitorilor, despre istoricul întreprinderilor, despre producţia lor actuală şi despre perspectivele dezvoltării lor pe viitor.

Cu activităţile ei variate şi atractive, datorită cărora deprinderile elevilor se perfecţionează şi se consolidează, practica continuă de la sfîrşitul anului şcolar constituie un minunat mijloc de pregătire a tineretului pentru viaţă, pentru munca în producţie.

În gospodăria agricolă de stat

Cu cîntec şi voie bună şi-au început activitatea practică pe ogoarele gospodăriei agricole de stat „Murfatlar" cele două brigăzi de elevi din clasele a V-a şi a VI-a ale Şcolii de 8 ani din comuna Basarabi, regiunea Dobrogea.

Îndrumaţi cu grijă şi dragoste de profesorul de ştiinţe naturale, tov. Emil Mutulescu, şi de şeful secţiei viticole din gospodărie, tov. Ion Olteanu, elevii muncesc plini de entuziasm dobîndind, pe lîngă cunoştinţele şi deprinderile însuşite în timpul anului, noi şi interesante cunoştinţe şi deprinderi de agrotehnică şi zootehnie.

Planul activităţilor practice pentru perioada de două săptămîni în care elevii vor lucra în gospodărie, dovedeşte grija şi priceperea cadrelor didactice şi a conducerii şcolii, faptul că în alcătuirea lui s-a colaborat îndeaproape cu cadrele de specialitate din G.A.S.

În plan au fost incluse lucrări ce se pot efectua în această perioadă — lucrări de legat şi copcit viţa de vie, răritul la floarea-soarelui, praşile, depistări de dăunători la solanacee (roşii şi cartofi) şi lucrări de combatere a acestora, lucrări de plivit pe lotul de seminceri de grîu, lucrări de muşuroit la cartofi, lucrări de legumicultură cum ar fi, de exemplu, copilitul la roşii şi altele.

Pentru a se realiza cu mai mult succes latura instructivă a practicii au fost prevăzute în plan şi vizite ale elevilor la terasele şi laboratoarele staţiunii experimentale „Dobrogea" şi la ferma zootehnică a G.A.C. din comună. De asemenea, în plan mai figurează un obiectiv important: recoltarea şi conservarea unor plante de cultură, de exemplu cereale în diferite faze de creştere şi dezvoltare, leguminoase, plante medicinale şi plante din flora spontană de cîmpie care vor fi folosite în şcoală ca material didactic. În acest fel elevii vor îmbogăţi colecţiile de plante ale şcolii, consolidîndu-şi în acelaşi timp deprinderea de a întocmi ierbare, planşe etc.

Trecînd la îndeplinirea planului, cadrele didactice au căutat să asigure o cît mai bună desfăşurare a muncii practice a elevilor. „În fiecare zi — ne-a spus directorul şcolii — elevii trec printr-un alt sector de activitate din gospodărie pentru a cunoaşte cît mai multe aspecte ale muncilor agricole".

În prima zi de practică cravatele roşii fluturau pe imensul teren plantat cu vie al gospodăriei, unde elevilor li s-au explicat procedeele de legare şi copcire a viţei de vie, arătîndu-li-se în acelaşi timp şi de ce se efectuează aceste lucrări.

Explicaţiile interesante date de brigadierii şi tehnicienii din gospodărie în legătură cu felul cum trebuie executată corect fiecare lucrare contribuie la formarea priceperilor şi deprinderilor de muncă pe baza agrotehnicii înaintate.

Pionierul fruntaş Romel Niculescu, care este şeful brigăzii elevilor din clasa a V-a, se ocupă îndeaproape de felul în care lucrează brigada ajutîndu-i pe cei care lucrează mai încet. L-am auzit explicînd unor colegi ai lui care nu legau corect via cum se leagă şi de ce este necesar să se formeze un „opt" în jurul spalierului, legînd apoi lăstarul. Văzînd că-l ascult a ţinut să-mi spuie că se leagă în acest fel pentru a lăsa lăstarilor posibilitatea să se dezvolte în bune condiţiuni. „Vrem să facem o muncă utilă, de care să putem fi mîndri" — a încheiat el în numele brigăzii.

Majoritatea membrilor brigăzii muncesc cu pricepere şi dovedesc cunoştinţe temeinice în legătură cu biologia viţei de vie, cu dăunătorii şi mijloacele de combatere a lor, cu lucrările de întreţinere a viţei şi perioadele cele mai bune în care trebuiesc efectuate acestea. I-am auzit vorbind despre treburile gospodăriei cu competenţă, ca nişte adevăraţi viticultori: „Pentru că viţa a fost stropită la timp la noi în gospodărie nu avem atac de mană" — a constatat la un moment dat unul din ei. „Da" — a confirmat altul, care a completat apoi: „Şi cum viţa este plivită la timp şi stropită cu sulfat de cupru pentru a treia oară, cred că vom avea în acest an o recoltă bogată".

Spre sfîrşitul primei zile de practică, echipele claselor a V-a, care s-au deprins cu uşurinţă să lege lăstarii de viţă, se întreceau care mai de care să lege cît mai multe rînduri.

Seriozitatea cu care privesc elevii munca pe care o depun, simţul de răspundere manifestat de şefii de brigadă, de şefii de echipă cît şi de fiecare elev în parte, au fost trezite şi cultivate zi de zi, oră de oră de profesori şi diriginţi, care şi în aceste zile de practică sînt alături de ei, îi îndrumă şi îi stimulează. Nu-i de mirare, deci, faptul că elevii au îndrăgit munca dusă în gospodăria de stat, că mulţi dintre ei doresc să lucreze după absolvirea şcolii alături de părinţii lor, că în majoritate ei manifestă interes pentru muncile agricole însuşindu-şi temeinic cele învăţate în orele de curs sau în perioadele de practică. Toate acestea concretizează rezultatele activităţii instructiv-educative din şcoală.

Înarmaţi cu cunoştinţe şi deprinderi temeinice de muncă agricolă, educaţi în spiritul dragostei pentru agricultura noastră socialistă, viitorii lucrători agricoli, tehnicieni sau ingineri agronomi, astăzi încă elevi ai şcolii din comuna Basarabi, sînt mîndri că lucrează de pe acum în gospodăria de stat din comuna lor, care a fost distinsă la Sesiunea Marii Adunări Naţionale cu „Ordinul Muncii" clasa I-a.

C. DEMETRESCU

În parcul Palatului pionierilor din Bucureşti.

Nivelul cunoştinţelor de economie politică

Anul şcolar care se va încheia în curînd a însemnat un pas mai departe în îmbunătăţirea predării economiei politice şi socialismului ştiinţific în şcolile de cultură generală, în înarmarea tineretului cu cunoaşterea unor teze fundamentale ale învăţăturii marxist-leniniste. Realizările dobîndite în această privinţă au ieşit limpede la iveală cu prilejul lecţiilor recapitulative, care au dat elevilor posibilitatea să discute problemele principale din materia parcursă în timpul anului.

De exemplu, discutînd într-una din lecţiile recapitulative de economie politică tema „Reproducţia socialistă şi superioritatea ei faţă de reproducţia capitalistă", elevii clasei a X-a de la Şcoala medie nr. 2 din Capitală, care au studiat această disciplină cu profesoara Rozina Stănescu, au dovedit că au înţeles procesul de ansamblu al producţiei socialiste, superioritatea ei faţă de reproducţia capitalistă. Ei au arătat că reproducţia socialistă este o reproducţie continuă, lărgită, că reproducţia produsului social total în socialism are loc în condiţiile respectării corelaţiei dintre cele două sectoare ale producţiei sociale, asigurîndu-se dezvoltarea cu precădere a producţiei mijloacelor de producţie faţă de producţia obiectelor de consum. Şcolarii au subliniat că dezvoltarea cu precădere a producţiei mijloacelor de producţie este o lege economică obiectivă a reproducţiei în orînduirea socialistă, deoarece numai astfel se pot asigura condiţiile dezvoltării tuturor ramurilor producţiei, numai prin aceasta este posibilă obţinerea abundenţei de bunuri ce caracterizează socialismul şi comunismul.

Un accent deosebit s-a pus în lecţie pe politica partidului nostru privind dezvoltarea industriei şi în special a industriei grele, cu pivotul ei, industria constructoare de maşini, scoţîndu-se în evidenţă rezultatele obţinute în ţara noastră în această direcţie. Totodată au fost arătate şi succesele obţinute pe această linie de celelalte ţări socialiste şi în special de către Uniunea Sovietică.

O altă problemă discutată în cadrul recapitulării finale la clasa a X-a a fost „Superioritatea agriculturii socialiste faţă de agricultura capitalistă".

Pregătindu-se pentru această temă, elevii au studiat Raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la recenta sesiune extraordinară a Marii Adunări Naţionale, ceea ce le-a dat posibilitatea să analizeze în profunzime problemele. Ei au arătat că încheierea colectivizării scrie o nouă măreaţă realizare pe drumul spre desăvîrşirea construirii socialismului, că în R.P.R. socialismul a învins definitiv la oraşe şi sate. Încheierea colectivizării agriculturii cu aproape 4 ani înainte de termenul stabilit de Congresul al III-lea al P.M.R. — au subliniat elevii — pune încă o dată în lumină justeţea politicii partidului, politică marxist-leninistă consecventă şi creatoare, întemeiată pe cunoaşterea profundă a realităţii, a cerinţelor dezvoltării sociale potrivit condiţiilor concrete ale Romîniei. A fost de asemenea dezvoltată ideea că victoria definitivă a socialismului la oraşe şi sate deschide o nouă etapă în istoria ţării noastre. Relaţiile socialiste atotcuprinzătoare creează condiţii pentru un avînt şi mai puternic al forţelor de producţie, al industriei socialiste, pentru dezvoltarea intensivă şi multilaterală a agriculturii, pentru înflorirea patriei şi bunăstarea poporului muncitor.

Tema unei alte ore de recapitulare a constituit-o ideea subliniată în Declaraţia Consfătuirii reprezentanţilor partidelor comuniste şi muncitoreşti de la Moscova din noiembrie 1960, pe baza unei analize profunde a perioadei istorice actuale, că principala trăsătură distinctivă a timpurilor noastre este transformarea sistemului socialist mondial în factorul hotărîtor al dezvoltării societăţii omeneşti.

Vorbind despre faptul că ţările care s-au desprins din sistemul capitalist după cel de al doilea război mondial au pornit la construirea societăţii noi de la trepte diferite de dezvoltare, unele din ele caracterizîndu-se în acel moment printr-o mare rămînere în urmă din punct de vedere economic, elevii au subliniat că aceste ţări, aplicînd creator legile generale ale construcţiei socialiste şi comuniste, au obţinut într-un termen scurt succese remarcabile în dezvoltarea lor, orînduirea socialistă dovedindu-şi pe deplin superioritatea asupra celei capitaliste.

Ritmul rapid de dezvoltare — s-a arătat în continuare în cadrul lecţiei recapitulative — este o lege generală a socialismului, confirmată de dezvoltarea economiei tuturor ţărilor socialiste, în care au fost lichidate posibilităţile social-economice de restaurare a capitalismului.

In continuare elevii au vorbit despre caracterul deosebit al relaţiilor dintre ţările socialiste, care sînt strîns unite prin ţelul comun al eforturilor lor — construirea socialismului şi comunismului. Formele de colaborare economică dintre ţările socialiste au fost analizate şi explicat faptic. Ca o încheiere a celor studiate în clasă în timpul anului, elevii au discutat cu profesoara lor în ultima lecţie recapitulativă tema „Comunismul — orînduire superioară a societăţii omeneşti". In cadrul lecţiei au fost dezbătute caracteristicile orînduirii comuniste, problemele privind cele două faze ale societăţii comuniste, construirea bazei tehnice-materiale a comunismului şi perfecţionarea relaţiilor de producţie socialiste în trecerea la comunism, victoria inevitabilă a comunismului în întrecerea paşnică dintre cele două sisteme mondiale.

Pornind de la caracterizarea dată în Programul P.C.U.S., elevii au arătat ce este orînduirea comunistă, care sînt fazele ei, care sînt asemănările dintre acestea, precum şi deosebirile care marchează superioritatea comunismului asupra socialismului. Problema construirii bazei tehnice-materiale a comunismului a fost dezbătută larg folosindu-se exemple şi date concrete. Elevii au arătat că crearea bazei tehnice-materiale a comunismului înseamnă dezvoltarea industriei moderne, cu un înalt nivel tehnic, progresul tehnico-ştiinţific în toate ramurile industriei şi agriculturii, mecanizarea complexă şi automatizarea proceselor de producţie, folosirea pe toate căile a noilor surse de energie, a bogatelor resurse naturale, a noilor materiale sintetice şi a altor materiale, creşterea nivelului cultural şi tehnic al tuturor oamenilor muncii, îmbunătăţirea continuă a organizării producţiei şi ridicarea productivităţii muncii.

Profesoara a orientat atenţia clasei spre importanţa pe care o prezintă perfecţionarea continuă a relaţiilor de producţie socialiste, înfăptuirea unor profunde transformări în formele de conducere a economiei care vor accelera înaintarea spre comunism.

Alegerea unor astfel de teme i-a făcut pe elevi să privească dintr-un punct de vedere nou cunoştinţele studiate în timpul anului, să le îmbogăţească cu teze şi date noi din documentele de partid şi de stat, din materialele cuprinse în presa de specialitate.

In acest fel recapitularea nu a constituit o repetare mecanică a celor învăţate în cursul anului, ci a contribuit la dezvoltarea gîndirii elevilor, a capacităţii lor de a selecta în mod independent, din cunoştinţele acumulate, pe cele care ilustrează cel mai bine tema dată, problemele esenţiale pe care să le susţină prin exemplele cele mai adecvate.

Studiul limbii romîne în şcoală

In ce măsură sînt împlinite cerinţele

Cultivarea limbii literare a devenit în momentul de faţă o problemă de interes obştesc. Cetăţeanului de astăzi, care este chemat să se manifeste în situaţii diferite, i se cere priceperea de a se exprima, de a dezvolta sau de a dezbate anumite teme, indiferent în ce domeniu de activitate. Discuţia purtată recent pe tema cultivării limbii literare în ziarul „Scînteia", şedinţa Secţiei de limbă şi literatură a Academiei R.P.R., simpozionul organizat de Societatea de ştiinţe istorice şi filologice cu tema „Şcoala şi problemele cultivării limbii" dovedesc că problema aceasta se află în centrul atenţiei celor chemaţi să-şi dea contribuţia la rezolvarea ei.

Şcoala este principalul factor care contribuie la formarea deprinderilor de folosire independentă a limbii conform sistemului ei fonetic, lexical, gramatical, ortografic. Absolvenţii clasei a VII-a trebuie să ştie să-şi exprime clar ideile, să facă legătura între cunoştinţele de limbă şi cele de literatură, să fie în stare a valorifica bagajul lexical şi noţional dobîndit prin studiu şi experienţă de viaţă, să pună în valoare priceperile de înţelegere şi apreciere a unei opere literare.

În ce măsură răspund elevii clasei a VII-a cerinţelor de mai sus? Felul cum s-au prezentat ei acum, la sfîrşitul anului şcolar, în faţa comisiilor examenelor de absolvire este destul de edificator în această privinţă.

Asistînd la examenele de absolvire de la şcolile nr. 24 şi nr. 50 din Capitală am constatat că majoritatea elevilor au dobîndit un bagaj de cunoştinţe bogat, că ştiu să facă analize gramaticale corecte, îşi alcătuiesc bune planuri de expunere, se exprimă într-o formă literară aleasă. Astfel, o elevă a analizat cu pricepere poezia „Lidice" de E. Jebeleanu, prezentînd succesiunea tablourilor şi scoţînd în relief ideea poeziei: chemarea la lupta pentru apărarea păcii. Eleva a subliniat stările sufleteşti de mare intensitate, plasticitatea elementelor lingvistice, desfăşurarea energică, mobilizatoare a versului.

Bine au fost analizate de către elevi şi schiţele lui I. L. Caragiale „D-l Goe", „Vizită", „Arendaşul romîn". Personajele au fost prezentate ca imagini tipice, însumînd caractere şi interese specifice unui grup uman istoriceşte determinat. Trăsăturile de caracter au fost desprinse din materialul concret al operei, din acţiune şi dialog.

Au fost însă şi elevi care, deşi au cunoscut conţinutul operelor literare, nu au ştiut să selecţioneze faptele, s-au pierdut în amănunte nesemnificative, fără să ajungă la sublinierea mesajului operei, la ceea ce scriitorul a urmărit să transmită. Astfel, un elev care a analizat romanul „Mitrea Cocor" de M. Sadoveanu nu a putut formula complet tema lui, nu a ştiut să releve nici factorii care au contribuit la transformarea lui Mitrea dintr-un ţăran răzvrătit într-un luptător conştient, nici semnificaţia finalului. De ajuns de slab a fost analizată şi drama „Cetatea de foc" de M. Davidoglu. Deşi elevul care a avut să dezvolte acest subiect a prezentat bine conflictul dramatic între cele două lumi care se înfruntă în piesă, el nu a putut prezenta transformarea conştiinţei personajului central, Petru Arjoca, cu ajutorul comuniştilor care luptă să-l zmulgă din izolarea lui. Elevul s-a oprit îndeosebi la aspecte secundare ale piesei.

Aceasta dovedeşte că profesorii de limba romînă au datoria să stăruie mai mult în orientarea elevilor asupra a ceea ce este semnificativ într-o operă literară.

La examenele la care am asistat, cei mai mulţi dintre elevi au dovedit cunoştinţe temeinice de gramatică, bune deprinderi de analiză sintactică şi morfologică. S-a remarcat totuşi că unele subordonate, ca subiectiva, predicativa, concesiva consecutiva, nu sînt încă suficient consolidate, ceea ce dovedeşte că nu s-au făcut exerciţii suficiente în această direcţie. Poate ar fi bine ca pentru studiul subordonatelor să se acorde în clasa a VII-a un timp mai îndelungat.

Am cercetat ciornele pe care elevii şi-au notat, înainte de a fi examinaţi, răspunsul la întrebările din bilete. În general elevii au scris aceste ciorne corect, atît din punctul de vedere al construcţiei frazelor cît şi în ceea ce priveşte ortografia. Aceasta nu înseamnă însă că n-am găsit şi unele greşeli. Mai frecvent se întîlneşte greşita articulare a substantivelor la nominativ plural şi genitiv singular.

Am întîlnit de asemenea uneori construcţii defectuoase de propoziţii şi fraze, care au fost repetate de altfel în expunerea orală. Deşi astfel de formulări dădeau loc, în unele cazuri, la confuzii şi greşeli ştiinţifice, ele nu au fost întotdeauna corectate de către profesori, care, probabil, pentru a nu ţine în loc examenul, le-au trecut uneori cu vederea. Consider că se impune corectarea exprimării chiar şi în timpul examenului, căci şi din examen elevii trebuie să înveţe.

Cum fiecare examen constituie momentul verificării nivelului atins şi punctul de plecare pentru activitatea ce se va desfăşura în viitor, cred că profesorii de limba romînă pot vedea, pe baza concluziilor desprinse din examene, care trebuie să fie direcţiile muncii lor ulterioare pentru a-i ajuta pe elevi să-şi însuşească limba literară, să-şi expună ideile în mod logic, corect, atrăgător.

I. HANGIU

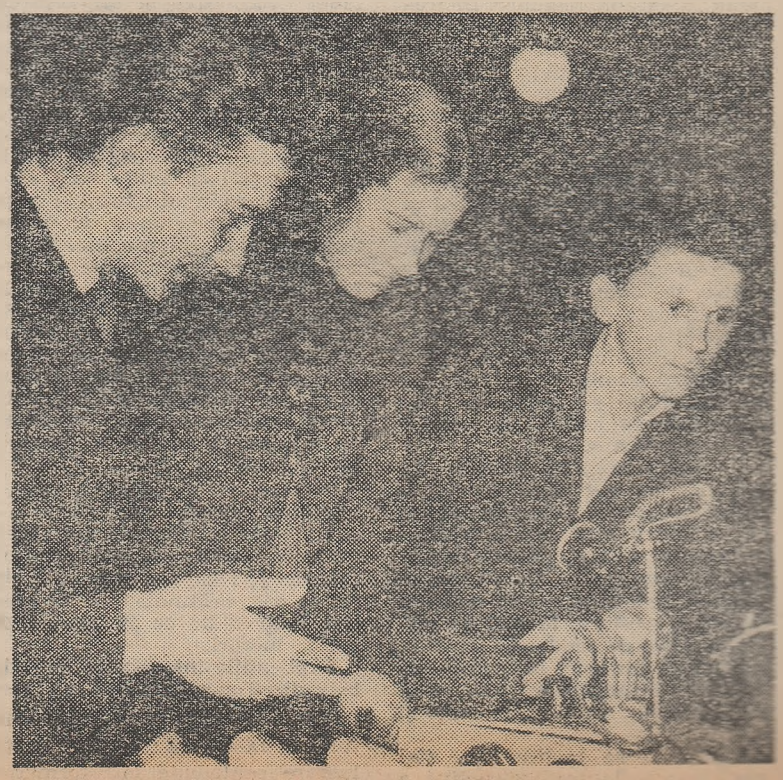

Materialele didactice executate de elevii Şcolii medii nr. 1 din [illegible]

Ce au arătat examenele

La matematică

Răspunsurile date la examenul de matematică de majoritatea elevilor clasei a VII-a „B" de la Şcoala de 8 ani „Barbu Delavrancea" din Capitală au arătat că ei şi-au însuşit în mod corespunzător cunoştinţele de aritmetică, algebră şi geometrie prevăzute de programa şcolară.

Astfel, la aritmetică s-au rezolvat corect exerciţii în care interveneau diferite operaţii aritmetice, s-au enunţat just criteriile de divizibilitate, proprietăţile proporţiilor, s-au calculat corect procentele, arătîndu-se şi importanţa deosebită a folosirii acestora în practică.

La algebră accentul s-a pus pe calculul prescurtat şi îndeosebi pe rezolvarea sistemelor de ecuaţii de gradul I cu două necunoscute. S-a observat un simţitor progres în raport cu anii precedenţi în ceea ce priveşte însuşirea calculului algebric de către elevi. Aceştia mînuiesc cu mai multă siguranţă instrumentul algebric, nu fac greşeli la trecerea termenilor dintr-un membru într-altul sau la desfacerea parantezelor avînd semnul minus în faţă.

Se constată un progres şi în ceea ce priveşte însuşirea cunoştinţelor de geometrie. Elevii au deprinderea de a executa construcţii cu rigla şi compasul, de a aplica metoda triunghiurilor egale în demonstraţie şi relaţiile metrice dintr-un triunghi dreptunghi în rezolvarea problemelor de geometrie plană şi în spaţiu. Cu multă siguranţă au rezolvat de exemplu elevii probleme de geometrie în care interveneau proprietăţile triunghiului isoscel şi egalitatea unor triunghiuri. De asemenea, ei au calculat cu pricepere elementele unui con cunoscînd o serie de date şi folosind teorema lui Pitagora.

În general se poate afirma că profesoara care i-a pregătit s-a preocupat în cursul acestui an şcolar să consolideze cunoştinţele pe care elevii le-au căpătat în anii precedenţi, a urmărit dezvoltarea capacităţii lor de înţelegere, formarea deprinderilor lor de a efectua în mod conştient şi corect operaţii cu numere pozitive şi negative, cu expresii algebrice, i-a ajutat să cunoască proprietăţile figurilor plane şi în spaţiu şi să le poată aplica în rezolvarea problemelor.

Desfăşurarea examenului a arătat în acelaşi timp preocuparea de a lega cunoştinţele predate elevilor de viaţă, de practica construirii socialismului. Astfel, una din problemele date la examen se referea la numărul de tractorişti şi de cadre cu studii medii care lucrează în prezent în agricultură şi la sarcinile ce revin învăţămîntului pentru mărirea numărului acestora în anii viitori, pentru a contribui la dezvoltarea agriculturii noastre socialiste. O altă problemă, privind construcţiile de locuinţe, punea în evidenţă economiile realizate de muncitori în folosirea materialelor, exprimate în procente.

Se poate aprecia că profesorii examinatori s-au orientat just în formularea subiectelor. Acestea au permis, în general, să se cîntărească în mod corespunzător cunoştinţele elevilor. Era însă bine ca numărul problemelor cu conţinut practic să fie mai mare.

Dacă în cea mai mare parte elevii au dovedit că şi-au însuşit temeinic cunoştinţele, trebuie să arătăm că la unii dintre absolvenţii clasei a VII-a se mai manifestă şi deficienţe. Astfel, există încă tendinţa ca unele cunoştinţe de geometrie să fie însuşite formal. Un elev a construit de exemplu cu destulă uşurinţă înălţimile unui triunghi, dar cînd i s-a cerut să construiască înălţimea unui triunghi obtuzunghi care cădea pe prelungirea laturii opuse a întîmpinat mari greutăţi. Dificultăţi s-au ivit la o serie de elevi şi în rezolvarea problemelor, în special la punerea în ecuaţie a acestora. De asemenea, cîţiva elevi nu şi-au putut expune clar ideile, deşi aveau cunoştinţele respective, cum s-a vădit cînd li s-au dat spre executare aplicaţii practice. De exemplu, o elevă n-a putut defini corect media proporţională a două numere, dar a ştiut să rezolve o aplicaţie numerică.

În general însă se poate afirma că nivelul de cunoştinţe al elevilor clasei a VII-a „B" de la Şcoala de 8 ani „Barbu Delavrancea" este corespunzător, că ei au reuşit să-şi însuşească noţiunile de bază prevăzute de programă. Aceasta se reflectă şi în notele obţinute la examen: din cei 24 de absolvenţi mai mult de jumătate au obţinut note de 8, 9 şi 10 şi numai 7 au luat note de 5 şi 6.

Pregătirea la un nivel din ce în ce mai ridicat a absolvenţilor şcolii de 8 ani trebuie să stea permanent în atenţia profesorilor de matematică. Un mijloc eficient de a înlătura deficienţele care se mai manifestă în această direcţie îl constituie şi analiza modului în care elevii s-au prezentat la examenul de absolvire. Observînd care au fost cunoştinţele şi deprinderile de calcul mai slab însuşite ne vom putea îndrepta atenţia în cursul anului şcolar viitor asupra lor, vom putea găsi noi metode şi procedee care să asigure o temeinică însuşire a tuturor cunoştinţelor de bază.

N. BADEA
inspector metodist
la secţia de învăţămînt
a I.P.C.

Un moment emoţionant: tragerea subiectului la examen.

La fizică

La Şcoala nr. 8 din Braşov, în sala examenului de fizică, pe două mese laterale au fost instalate aparatele cu ajutorul cărora elevii urmează să demonstreze problemele cuprinse în biletele de examinare. Şi, cînd sînt chemaţi în faţa comisiei, unii din ei trec să arate cum ştiu să aplice în practică cele ce au învăţat în decursul unui an. Pe o machetă aflată aici un elev a explicat cu precizie şi siguranţă timpii de funcţionare a motorului cu explozie. Un altul a schiţat pe tablă sensul propagării căldurii prin curenţi de convecţie şi a rezolvat cu multă uşurinţă problema care îi cerea viteza sunetului într-un canal cu apă de dimensiuni date. Alţi elevi au dezvoltat cu pricepere teme cum ar fi intensitatea curentului — arătînd şi aplicaţiile electromagneţilor şi stăruind asupra părţilor componente ale soneriei — sau au vorbit despre coeziunea moleculară, explicînd de ce dilataţia corpurilor gazoase e mai mare decît a celor solide.

Felul cum au fost însă formulate unele subiecte de către profesorul examinator Gheorghe Soronea nu a reuşit să determine întotdeauna răspunsuri precise. În biletul nr. 27, de exemplu, se găsea o asemenea formulare: „Elemente galvanice". În biletul nr. 1 — „Dilataţia corpurilor solide", în biletul nr. 30 — „Rezistenţa electrică". În faţa unor astfel de subiecte elevii au procedat la simple descrieri, clasificări sau reproduceri de formule, neglijînd aplicaţiile practice. S-au întîlnit însă şi cazuri cînd, solicitaţi fiind de comisia de examinare să-şi arate cunoştinţele practice, elevii n-au putut face faţă.

Deşi şcoala a organizat în timpul anului vizite în întreprinderile braşovene se pare că acestea nu au fost fructificate ulterior de către profesorul de fizică. Aşa se explică de ce unul din elevi a ştiut să descrie generatorul de curent continuu, dar nu a putut să spună unde există acesta în întreprinderile vizitate.

Dacă mulţi elevi au dovedit că ştiu să se exprime ştiinţific, alţii au folosit formulări de genul: „Sarea merge la polul negativ", „Busola arată direcţia unde mergem" etc.

Au fost şi unii elevi — ce-i drept puţini la număr — care nu au putut rezolva corect din punct de vedere matematic unele probleme de fizică, confundînd secţiunea cu diametrul sau greşind operaţiile mai complicate.

Considerăm că examenul verifică şi munca profesorului nu numai cunoştinţele elevilor. De aceea îi recomandăm tovarăşului Soronea ca, ţinînd seamă de învăţămintele culese la acest examen, să acorde în viitor mai multă atenţie legării cunoştinţelor de practică, să stăruie asupra folosirii unui vocabular ştiinţific adecvat, să stimuleze capacităţile de gîndire a elevilor.

Profesoarei de fizică de la Şcoala de 8 ani nr. 5 din Braşov, tovarăşa Maria Botnariu, examenul i-a adus mai multe satisfacţii. Elevii ei au argumentat teoretic fiecare afirmaţie şi apoi au trecut la aplicaţii practice. De fapt, chiar întrebările de pe bilete au determinat această orientare. („Dilataţia corpurilor solide şi aplicaţiile ei", „Comparaţie între maşina cu aburi şi motorul cu combustie internă" etc.).

Exprimarea elevilor a fost riguros ştiinţifică dovedind că profesoara a stăruit suficient asupra ei.

Rezultate la fel de bune s-au obţinut în majoritatea şcolilor braşovene, relevînd munca stăruitoare a profesorilor, temeinica pregătire pe care au asigurat-o elevilor lor.

SILVESTRU PATIŢA
Braşov

La istorie

Atît întrebările puse cît şi răspunsurile date la examenul de istorie ţinut la clasele a VII-a de la şcoala „Mihail Sadoveanu" din Iaşi au furnizat date concludente privind pregătirea primită în cursul anului de elevi.

Cea mai mare parte a problemelor discutate la examen s-au referit la lupta dusă în trecut de poporul nostru împotriva asupririi şi îndeosebi la lupta clasei muncitoare, condusă de partid.

Începînd cu primele momente ale mişcării muncitoreşti subiectele formulate în biletele de examen i-au solicitat pe elevi să expună etapele principale ale luptei clasei muncitoare, sub conducerea partidului său revoluţionar, pentru înlăturarea exploatării şi pentru construirea societăţii socialiste. Ei au vorbit despre Asociaţia generală a lucrătorilor din Romînia, despre formarea proletariatului industrial modern o dată cu înfiinţarea de fabrici bazate pe producţia maşinistă, despre primele cercuri revoluţionare şi despre primele organe de presă muncitoreşti, despre revista „Contemporanul" care a adus o însemnată contribuţie la răspîndirea marxismului în ţara noastră. S-a avîntului revoluţionar în Romînia în perioada anilor 1917—1921, sub influenţa victoriei Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Pe larg au fost prezentate de asemenea în examen eroicele lupte ale ceferiştilor şi petroliştilor din februarie 1933. Eleva care a tratat această temă a scos în evidenţă amploarea acestor lupte, care, desfăşurate sub conducerea directă a P.C.R. au avut un permanent caracter politic, antiimperialist şi antifascist.

Alte subiecte, cum ar fi „Proclamarea Republicii Populare Romîne", „Industrializarea socialistă a ţării", „Transformarea socialistă a agriculturii", Revoluţia culturală în ţara noastră", „Politica externă a R.P.R." le-au cerut elevilor să expună aspecte ale luptei clasei muncitoare din ţara noastră sub conducerea partidului, pentru construirea socialismului. Acestea au fost de altfel subiectele care au avut în cadrul examenului cea mai mare pondere şi în legătură cu care elevii au dovedit cele mai temeinice cunoştinţe. Ele au vădit preocuparea manifestată de profesori în timpul anului şcolar de a lămuri elevilor aspecte esen-

În timpul examinării nu li s-a cerut elevilor să precizeze date secundare, de amănunt, ci în primul rînd să redea esenţa fenomenelor istorice, să explice raporturile de cauzalitate dintre ele. Unui elev care trebuia să vorbească despre războiul ţărănesc condus de Gheorghe Doja i s-au pus întrebări menite să scoată în evidenţă cauzele care i-au determinat pe ţăranii romîni şi maghiari să se răzvrătească şi i s-a cerut să arate, pe baza aprecierii condiţiilor istorice în care a avut loc acest eveniment, factorii care au determinat înfrîngerea luptei ţăranilor. În legătură cu răscoala populară de la 1821 s-a cerut să se insiste asupra raportului dintre masele populare şi conducătorul răscoalei Tudor Vladimirescu, după cum în tratarea Revoluţiei de la 1848 din Ţara Romînească s-a cerut să se explice cauzele care au determinat atitudinea trădătoare a burgheziei şi motivele pentru care această revoluţie este socotită drept o revoluţie burghezo-democratică.

Cu privire la metodica examinării am avea de făcut o ob-

mina pe elevi să sublinieze în permanenţă esenţialul în subiectul dat profesorii examinatori au intervenit adesea cu întrebări. Intervenţiile lor au fost bine venite în cazurile acestor elevi însă acest procedeu a fost utilizat şi în cazurile elevilor la care s-a observat capacitatea de a expune corect şi coerent o temă. Considerăm că era mai bine dacă examinatorii ar fi lăsat elevilor, mai ales în astfel de împrejurări, libertatea de a dezvolta subiectul pînă la capăt, pentru ca abia după aceea să pună întrebări, dacă mai era cazul.

Un examen ne arată întotdeauna ce ştiu elevii, care este volumul lor de cunoştinţe şi cum şi le-au însuşit. Bilanţul încheiat în această privinţă cu prilejul examenului de istorie de la şcoala „Mihail Sadoveanu" din Iaşi este, în general, pozitiv. Se poate spune că absolvenţii clasei a VII-a şi-au însuşit cunoştinţele cele mai importante privind istoria patriei noastre şi că acestea nu se bazează pe memorarea mecanică a unor fapte, ci pe înţelegerea lor în ceea ce au ele mai esenţial.

O. BUZESCU

În preajma examenului de maturitate

În ultimele zile, la redacţie au sosit numeroase scrisori în care profesori de pe tot cuprinsul patriei ne-au scris despre munca ce se desfăşoară în întîmpinarea examenului de maturitate. Din fiecare scrisoare se desprinde aceeaşi grijă părintească, aceeaşi preocupare ca fiecare elev să se prezinte cît mai bine pregătit în faţa comisiilor de examinare.

Tov. Viorica Leca, directoarea Şcolii medii „I. L. Caragiale" din Capitală, ne scrie despre strădania profesorilor de a da cît mai mult ajutor, cît mai preţioase îndrumări elevilor în această perioadă.

„Diriginţii şi profesorii — spune în scrisoarea ei tov. Leca — au planificat riguros orele de recapitulare pe materii. În anul acesta, spre deosebire de ceilalţi ani, recapitularea materiei nu se desfăşoară uniform, ci ţinîndu-se seama de cerinţe, de nivelul claselor. Bunăoară, la fostele clase a XI-a „C" şi a XI-a „D", unde în timpul anului elevii s-au dovedit mai slabi la matematică, au loc mai numeroase lecţii de recapitulare la acest obiect. La fostele clase a XI-a „E" şi a XI-a „F", unde se simţea nevoie de mai multe ore de recapitulare la fizică, s-a dat întîietate acestui obiect.

Începînd de la 15 iunie elevii se vor pregăti individual. Şi în această perioadă însă profesorii îi vor ajuta, le vor da îndrumări privind felul cum să-şi organizeze studiul, se vor organiza meditaţii pentru toţi cei care vor voi să participe la ele".

Iată ce ne-a scris profesorul Preda Ionescu, dirigintele fostei clase a XI-a „C" de la Şcoala medie nr. 1 din Piteşti:

„Pentru a sprijini pregătirea candidaţilor la examenul de maturitate mi-am îndreptat atenţia mai ales spre îmbunătăţirea muncii individuale a fiecărui elev. Împreună cu biroul U.T.M. pe clasă — de la care am primit un preţios sprijin pe această linie — am discutat cu tinerii candidaţi despre felul cum trebuie să înveţe pentru examen, am popularizat metodele bune de studiu ale fruntaşilor. De asemenea, am dat îndrumări în ceea ce priveşte împărţirea timpului de învăţătură, alternarea studiului cu odihna etc.".

De la Şcoala medie din Reşiţa ne scrie profesoara Valentina Dăscălache, care a fost dirigintă absolvenţilor clasei a XI-a „B" încă din primul lor an de şcoală medie.

„Tinerii cu care am lucrat — ne scrie tov. Dăscălache — sînt în majoritate fii de oţelari. Ca şi părinţii lor, ei sînt însufleţiţi de dragostea de muncă. Acum vin în fiecare zi la orele de recapitulare organizate în şcoală, unde sînt ajutaţi să-şi reîmprospăteze în minte materia studiată în anii anteriori. Unii din ei învaţă şi acasă împreună, consultîndu-se asupra unor probleme mai grele, mai importante. Studiul în colectiv este întotdeauna folositor. Fireşte că noi, profesorii, trecem pe la ei pe acasă, îi ajutăm, îi îndrumăm".

Citesc alte şi alte scrisori. De la Ploieşti, din Arad, de la Baia Mare... În toate aceeaşi preocupare, aceeaşi dorinţă ca munca tuturor — a profesorilor şi a absolvenţilor — să fie încununată de succes.

M. VERDEŞ

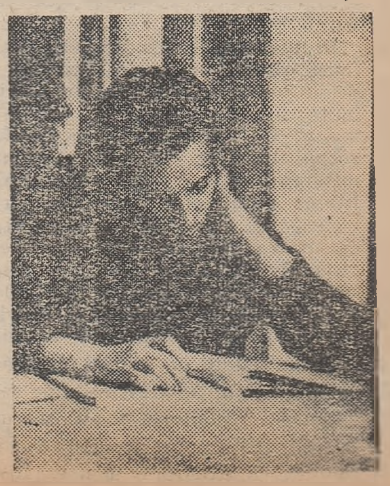

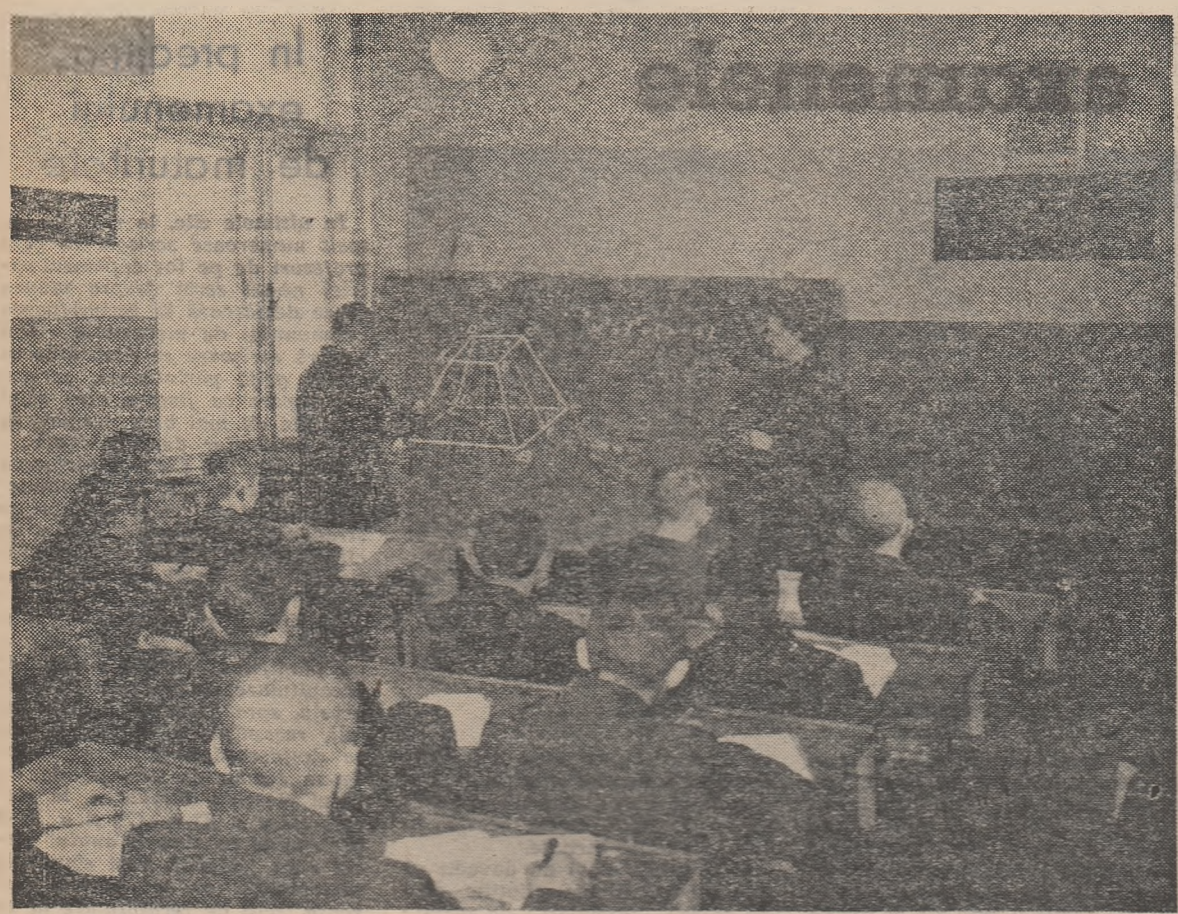

Elevi ai unei şcoli profesionale din Craiova recapitulînd cunoştinţele de matematică

Bună pregătire a examenelor

În preajma examenelor, în şcolile profesionale şi tehnice se acordă o deosebită atenţie lecţiilor recapitulative, de buna desfăşurare a cărora depinde în mare măsură consolidarea şi sistematizarea cunoştinţelor elevilor.

Bunăoară, tov. Angela Ungureanu, profesoară de chimie la Grupul şcolar de petrol-chimie din Copşa Mică, a ales cu grijă temele lecţiilor recapitulative, aşa încît să vină cît mai mult în ajutorul elevilor. Recapitulînd cu ei tema „Aldehide şi cetone", de exemplu, a cerut elevilor să arate ce este comun acestor categorii de substanţe — gruparea carbonil — şi apoi diferenţa dintre ele — faptul că în timp ce la cetone cele două valenţe libere sînt satisfăcute cu radicali hidrocarbonaţi, la aldehide unul din radicali este înlocuit cu hidrogen. În felul acesta s-a explicat faptul că aceste două categorii de substanţe au proprietăţi chimice deosebite.

Revăzînd pe scurt cu elevii metodele de preparare a aldehidelor şi cetonelor profesoara a insistat în special asupra proprietăţilor chimice ale acestora şi s-a oprit pe larg asupra puterii reductoare pe care o au aldehidele. S-au dat apoi cîteva exemple de aldehide şi cetone mai des întrebuinţate, arătîndu-se cum sînt folosite proprietăţile lor generale, relevate în prima parte a lecţiei.

Schema clară alcătuită la tablă de elevi, sub conducerea profesoarei, a contribuit la consolidarea celor învăţate.

Lecţia recapitulativă ar fi fost şi mai izbutită dacă, pentru a scoate mai clar în evidenţă puterea reductoare a aldehidelor, s-ar fi efectuat experienţa cu oglinda de argint, tratîndu-se azotatul de argint cu amoniac şi adăugîndu-se aldehida. Formarea oglinzii de argint i-ar fi lămurit mai bine pe elevi asupra proprietăţii reductoare caracteristice aldehidelor.

În lecţiile sale recapitulative de fizică, prof. Anastasia Dumitrescu de la acelaşi grup şcolar dă o mare atenţie efectuării problemelor. De exemplu, la lecţia de recapitulare cu subiectul „Transmiterea căldurii prin conductibilitate" a dat elevilor o problemă în care se cerea să se calculeze cantitatea de căldură care se degajează într-o oră pe m.p. Stabilind datele cunoscute şi cele necunoscute ale problemei, elevii au trecut la transformarea lor într-un sistem de unităţi de măsură, au fixat apoi formula de rezolvare a problemei şi au trecut la aplicaţiile numerice. Este de remarcat că exemplul ales a fost strîns legat de problemele producţiei din sectorul în care lucrează elevii.

La Grupul şcolar de petrol-chimie din Ocna Mureşului lecţiile de recapitulare se bazează în mare parte pe folosirea materialului didactic. Astfel, la disciplina „Aparate şi instalaţii în industria chimică" se folosesc cu prilejul recapitulării machetele unor aparate ca amesticător cu braţe în formă de Z, amesticător sau malaxor elicoidal, amesticator cu sac etc. De asemenea schemele sugestive făcute pe tablă cu creta colorată îi ajută pe elevi să-şi consolideze cunoştinţele studiate.

Un caracter concret au lecţiile de recapitulare şi la şcoala tehnică de maiştri din cadrul Centrului şcolar de industrie alimentară din Bucureşti. De exemplu, recapitulînd cu elevii anului II cunoştinţele de tehnologia meseriei (uscarea zahărului) prof. ing. Lucia Iliescu le-a prezentat diferite tipuri de uscători (tipul de uscătoare cu tambur, cu turn etc.) Prezentarea machetelor de uscători a dat elevilor posibilitatea de a revedea părţile lor componente şi caracteristicile lor. Paralel s-au folosit la lecţie diferite planşe şi scheme care au ajutat la mai buna fixare a cunoştinţelor.

În cadrul lecţiei s-a vorbit pe larg despre felul cum au fost îndeplinite de către fabricile de zahăr din ţara noastră sarcinile trasate de către Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 şi de către Congresul al III-lea al P.M.R. cu privire la sporirea producţiei.

Asigurînd lecţiilor de recapitulare şi sinteză un conţinut şi o metodică adecvată, cei mai mulţi dintre profesorii şcolilor profesionale şi tehnice dau elevilor posibilitatea de a se pregăti cît mai temeinic pentru a deveni muncitori şi tehnicieni de înaltă calificare, care să corespundă cerinţelor actuale ale producţiei.

Ing. EDUARD CUPFER

Elevi ai şcolii din Valea Călugărească ascultînd explicaţiile profesorului asupra dezvoltării culturii de secară.

O nouă promoţie de mecanizatori

Străduindu-se să răspundă cît mai bine sarcinilor trasate în Hotărîrea partidului şi guvernului privind îmbunătăţirea învăţămîntului agricol, cadrele didactice de la Şcoala profesională de mecanici agricoli din Roşiorii de Vede au organizat cu grijă examenele practice ale elevilor din anul III pentru obţinerea certificatului de muncitor calificat, examene care s-au desfăşurat la diferite staţiuni de maşini şi tractoare.

Din timp şcoala s-a preocupat de bunul mers al practicii de producţie. Această practică, efectuată înaintea examenului, s-a desfăşurat în condiţii superioare faţă de trecut şi a adus o contribuţie sporită la însuşirea cunoştinţelor şi a deprinderilor practice de către elevi, pregătindu-i să participe cu succes la munca pentru dezvoltarea agriculturii noastre socialiste.

Pentru ca examenul să se desfăşoare cît mai bine, colectivul de conducere al şcolii a numit în comisiile de examinare pe cei mai buni profesori. Aceştia s-au deplasat la S.M.T.-urile din Odobeasca, Nanov, Videle, Angheleşti şi altele, unde elevii şi-au desfăşurat practica şi unde urmau să aibă loc şi examenele. Cu sprijinul inginerilor mecanici şefi, care au prezidat comisiile de examinare, ei au luat toate măsurile pentru buna organizare a acestora.

Temele lucrărilor practice au fost legate de principalele lucrări de reparaţii, întreţinere şi reglare a tractoarelor şi maşinilor agricole, precum şi de lucrările de întreţinere a culturilor, de alcătuire a diferitelor agregate pentru arături, cultivat, prăşit, grăpat etc. Fiecărui elev i s-a creat posibilitatea să-şi execute proba practică pe cele mai moderne maşini. În felul acesta ei au putut să aplice metodele cele mai înaintate de lucru.

Elevul Dumitru Baboi, de exemplu, a executat lucrarea practică „Alcătuirea agregatului-tractor Universal 27 şi cultivator C.P.F. pentru întreţinerea culturii". El a trecut apoi la folosirea agregatului pe un teren cultivat cu porumb, efectuînd diferite operaţii şi reglaje. Siguranţa cu care a mînuit agregatul, ca şi răspunsurile corecte şi complete date la întrebările comisiei, i-au adus calificativul „foarte bine". Numeroşi colegi ai lui au primit acelaşi calificativ.

Majoritatea elevilor au dovedit la examene că ştiu să execute cu pricepere îngrijirile tehnice periodice la tractoare şi maşini agricole, că sînt stăpîni pe meserie, manifestă exigenţă faţă de activitatea proprie, tragere de inimă şi entuziasm în muncă.

Fără îndoială, mulţi dintre cei care-şi primesc acum certificatul de muncitor calificat vor deveni fruntaşi în producţie, maeştri ai recoltelor bogate.

Principala atenţie a şcolii se îndreaptă în prezent spre pregătirea viitoarelor promoţii de mecanizatori. Însufleţite de dorinţa de a răspunde cît mai deplin la înaltele cerinţe puse în faţa învăţămîntului agricol, de partid, de guvern şi de întregul popor muncitor cadrele didactice se străduiesc să dea patriei mecanici agricoli capabili să contribuie la obţinerea unor noi succese ale agriculturii noastre socialiste.

Ing. ŞT. DUMITRACHE
director al Şcolii de mecanici agricoli din Roşiorii de Vede

CERINŢE ALE VERIFICĂRII

Lucrările practice şi răspunsurile orale date la examene de elevii şcolilor profesionale şi tehnice dau posibilitatea ca, la sfîrşitul unui an şcolar, să se verifice în adîncime gradul în care ei şi-au asimilat cunoştinţele predate şi şi-au format deprinderile de muncă cerute de profesiunea pentru care se pregătesc. De aceea, grija profesorilor trebuie să se îndrepte din timp asupra bunei pregătiri a desfăşurării examenelor, aşa ca acestea să corespundă pe deplin scopului.

Se impune în primul rînd ca problemele date spre rezolvare oral, grafic sau practic, în atelierul-şcoală sau în atelierul de producţie, să fie cît mai cuprinzătoare, pentru a permite să se constate dacă elevii pot sistematiza principalele chestiuni din materia parcursă. De aceea, ajutînd şcolile profesionale şi tehnice să se pregătească pentru examene, inspectorii din regiunea noastră le-au îndrumat să alcătuiască astfel subiectele de examen încît acestea să solicite utilizarea cunoştinţelor din diferite capitole şi din mai multe discipline.

În mod deosebit s-a stăruit asupra necesităţii de a se urmări în ce măsură ştiu elevii să facă legătura între teorie şi practică, în ce măsură cunosc latura aplicativă a obiectelor de cultură tehnică şi de specialitate. De exemplu, s-a ceruţ ca la tehnologia materialelor să se urmărească dacă elevii cunosc caracteristicile materiilor prime, utilajul şi procesul tehnologic care transformă aceste materii în semifabricate, calităţile acestora, sectoarele unde sînt întrebuinţate etc. La tehnologia meseriei, întrebările puse la examen trebuie să evidenţieze cunoştinţele elevilor cu privire la operaţiile principale din meseria în care se califică, la sculele şi maşinile folosite în cadrul ei, să verifice dacă ei ştiu să rezolve probleme curente de practică, să se orienteze cu uşurinţă la locul de muncă.

Lucrările grafice de orice fel folosite ca probe de examen vor fi concepute astfel încît să stimuleze cît mai mult iniţiativa, independenţa în muncă şi originalitatea în rezolvare. La tehnologie elevii vor avea de alcătuit diagrame care se referă la calităţile materialelor, grafice de funcţionare a maşinilor-unelte care pun în evidenţă caracteristicile acestora etc. La desenul tehnic problemele vor evidenţia posibilitatea elevilor de a alege în mod ştiinţific poziţiile de schiţare a pieselor, de a stabili locul de secţiune cel mai util din punct de vedere practic, de a afla mărimile reale la diferite elemente geometrice, la piesele pe care le desenează după regulile geometriei descriptive etc. În general, lucrările practice executate la examene vor cere respectarea cerinţelor tehnologiei moderne, folosite în producţie.

Desigur, inspectorii au îndrumat şcolile să aibă în vedere, la stabilirea conţinutului problemelor ca şi la formularea lor, specificul meseriei, anul de studii, nivelul clasei.

Bine organizate, examenele vor constitui un prilej de verificare temeinică a cunoştinţelor şi deprinderilor pe care şi le-au însuşit elevii, contribuind astfel la mai buna lor pregătire teoretică şi practică.

Ing. CONSTANTIN MOCANU
inspector-şef metodist, Iaşi

Organizarea lecturilor pedagogice

De curînd, Ministerul Învățămîntului a aprobat un nou regulament privind organizarea „lecturilor pedagogice".

În regulament se arată că „lecturile pedagogice" se organizează de către Institutul de științe pedagogice împreună cu institutele de perfecționare a cadrelor didactice și cu secțiile de învățămînt regionale, în scopul realizării unui larg schimb de experiență în munca instructiv-educativă între cadrele didactice, activiști din domeniul învățămîntului, al organizațiilor de copii și tineret, ingineri și tehnicieni din producția industrială și agricolă, părinți ai elevilor și toți cei care se ocupă de probleme de învățămînt și educație, antrenîndu-i la studierea și prelucrarea problemelor privitoare la instruirea și educarea tinerei generații. „Lecturile pedagogice" devin astfel un mijloc de generalizare și popularizare a experienței pozitive din munca instructiv-educativă și obișnuiesc pe lucrătorii din domeniul învățămîntului cu munca științifică.

La „lecturile pedagogice" se prezintă și se discută lucrări care contribuie la dezvoltarea continuă a școlii și științei pedagogice în perioada de desăvîrșire a construirii socialismului în patria noastră. Prin „lecturile pedagogice" cadrele didactice desfășoară o activitate de cercetare și de generalizare științifică a experienței personale, care poate fi valorificată în lucrările pe care le prezintă în vederea obținerii gradului II și a gradului I.

„Lecturile pedagogice" se organizează din doi în doi ani și se desfășoară în două etape: regională și centrală.

Activitatea în vederea organizării „lecturilor pedagogice" va fi îndrumată de o comisie centrală, compusă din șefii de secții din Institutul de științe pedagogice, delegații institutelor de perfecționare a cadrelor didactice (cîte unul de fiecare institut) și un delegat al Ministerului Învățămîntului. Președintele comisiei va fi un director adjunct din Institutul de științe pedagogice.

Comisia, ținînd seama de problemele cele mai actuale ale școlii și ale educației, alcătuiește din doi în doi ani recomandări de tematică pentru lucrările care urmează să fie prezentate la „lecturile pedagogice". După aprobarea ei de către Ministerul Învățămîntului, tematica va fi adusă la cunoștința celor interesați, prin presa pedagogică. Lucrările pot consta și din teme pe care autorii și le aleg singuri. Ele pot fi elaborate atît individual cît și în colectiv.

Participanții la „lecturile pedagogice" sînt sprijiniți prin consultații orale și scrise, organizate de Institutul de științe pedagogice, de institutele de perfecționare a cadrelor didactice și de secțiile de învățămînt regionale.

Înscrierea cu teme și evidența celor înscriși revine secțiilor de învățămînt regionale.

Indicațiile metodice legate de studierea, generalizarea și popularizarea materialului faptic vor fi date de către secțiile de învățămînt regionale — ajutate de către Institutul de științe pedagogice și institutele de perfecționare a cadrelor didactice — prin presă, consultații în scris și orale etc.

Îndrumarea nemijlocită a lucrărilor în etapa regională se realizează de către secțiile de învățămînt regionale, cu sprijinul institutelor de perfecționare a cadrelor didactice.

Lucrările pentru etapa regională a „lecturilor pedagogice" se trimit secțiilor de învățămînt regionale, menționîndu-se numele și pronumele autorului, specialitatea sa, stagiul de activitate pedagogică, locul de muncă și adresa. Lucrările vor fi însoțite de un scurt referat în care autorul își prezintă lucrarea.

Din doi în doi ani, secțiile de învățămînt regionale, prin comisii alcătuite ad-hoc, vor selecționa lucrările care pot fi prezentate în sesiunea regională. În cazul cînd numărul lucrărilor selecționate este prea mare pentru a fi prezentate în sesiunea regională, unele din ele se pot prezenta în cercurile pedagogice sau la consfătuirile raionale.

Cele mai bune lucrări prezentate la „lecturile pedagogice" regionale vor fi trimise institutelor de perfecționare a cadrelor didactice de care depind regiunile, cu patru luni înainte de termenul stabilit pentru ținerea sesiunii centrale. Lucrările prezentate după acest termen vor fi lăsate pentru sesiunea următoare.

Lucrările selecționate pentru sesiunea centrală de către comisiile formate din cadre didactice de specialitate de la institutele de perfecționare se vor trimite Institutului de științe pedagogice cu două luni înainte de termenul stabilit pentru ținerea sesiunii centrale.

Organizarea sesiunii centrale și aprecierea celor mai bune lucrări selecționate de institutele de perfecționare pentru sesiunea centrală cade în sarcina comisiei centrale pentru „lecturile pedagogice". Lucrările admise de comisia centrală vor fi prezentate de autori în sesiunea centrală a „lecturilor pedagogice", care va avea loc o dată la doi ani. În absența autorului, lucrarea poate fi prezentată de o altă persoană, delegată de comisia centrală.

La propunerea comisiei centrale, cele mai bune lucrări vor fi publicate în culegeri, în broșuri separate sau în „Revista de pedagogie". Autorii vor primi drepturile de autor cuvenite.

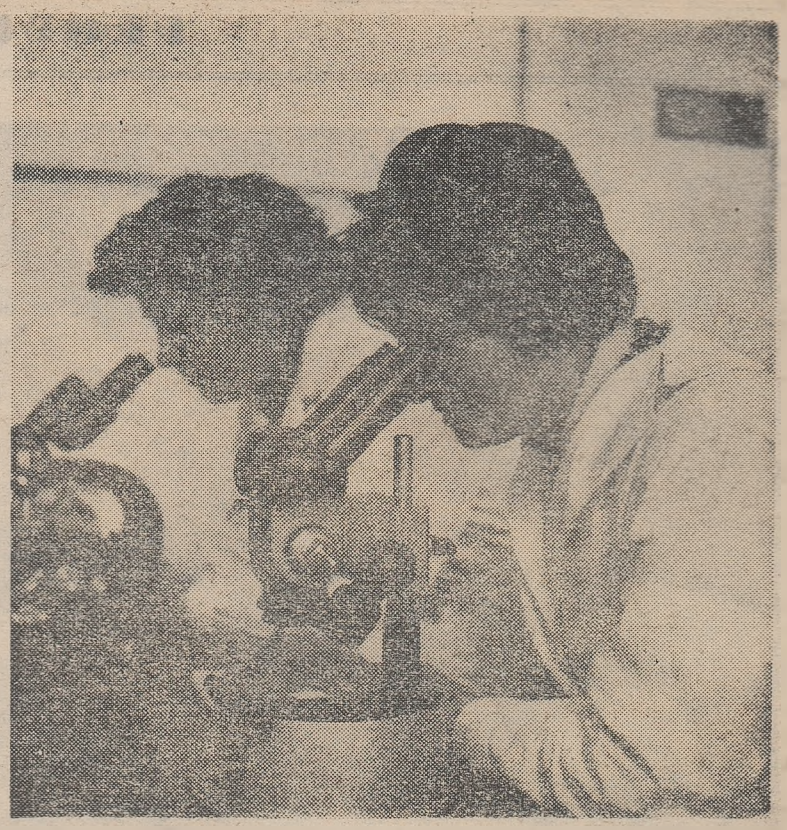

În laboratorul de botanică al Institutului pedagogic de 3 ani din Bacău

Lucrări cartografice pentru școli

În scopul înzestrării școlilor cu materialul didactic necesar desfășurării procesului instructiv-educativ la lecțiile de geografie, E.S.D.P. a pus în circulație o serie de hărți murale la diferite scări și cu conținut variat — fizico și economico-geografic, politic-administrativ etc.

Printre lucrările cartografice mai izbutite amintim harta fizică și administrativă a Republicii Populare Romîne la scara 1:400 000

Față de vechea ediție, apărută în anul 1959, noua ediție a acestei hărți aduce completări și puneri la punct în funcție de schimbările survenite între timp pe teritoriul țării noastre. Prin aceasta ea devine mai utilă predării geografiei patriei, atît în învățămîntul de cultură generală cît și în învățămîntul superior. Astfel, în noua hartă sînt reprezentate unitățile administrative conform împărțirii administrative actuale a teritoriului R.P.R., sînt trasate limitele actuale ale regiunilor și raioanelor, se dau noile denumiri ale acestora, sînt figurate noile orașe de subordonare raională (Bicaz, Bocșa, Oțelul Roșu. Cîmpeni, Huedin, Sîngiorz Băi, Călan, Cugir, Luduș și Copșa Mică). De asemenea, noile orașe de subordonare regională au fost trecute pe hartă prin semne convenționale corespunzătoare.

Și mărimea orașelor apare după datele noi, diferite de datele recensămîntului din 1956. Totodată, sînt trecute și noile cote ale înălțimilor, obținute prin ridicările aerofotogrametrice de precizie: Vîrful Rarău — 1653 în loc de 1663 m, Vîrful Negoiul (Făgăraș) — 2535 m în loc de 2536 m, Vîrful Toaca (Ceahlău) — 1904 m în loc de 1911 m etc.

Este bine că din harta actuală au fost scoase o serie de numiri de prea mare detaliu, legate de subdiviziunile de relief, care încărcau vechea hartă și care nu au confirmarea în Monografia geografică a R.P.R., trecîndu-se în schimb alte localități, legate în special de dezvoltarea economică a țării noastre, care au căpătat însemnătate economică în ultimii ani

Oglindind o documentare serioasă din partea colectivului care a alcătuit-o, noua hartă fizică și administrativă a Republicii Populare Romîne, apărută și într-o îngrijită redactare tehnică, constituie o lucrare de calitate, care va contribui la predarea în condiții cît mai bune a geografiei patriei noastre în școli.

Un ajutor în munca profesorilor de geografie îl constituie și harta politică a Asiei, la scara 1:8 500 000. Însemnătatea ei constă în faptul că dă o reprezentare intuitivă a împărțirii politice a acestui continent, în care s-au petrecut schimbări politico-teritoriale foarte importante prin apariția statelor care au scuturat jugul colonial. Marcarea diferitelor state independente, ca și a ultimelor rămășițe ale domeniilor coloniale, care vor dispare în viitorul apropiat, apare cu claritate. Pe hartă sînt prezente și elementele marilor construcții din U.R.S.S., ca de exemplu marile lacuri de baraj, canalele de legătură între bazinele fluviale etc.

Principalele culmi de munți sînt redate în tente slabe, bine alese, iar pe rețeaua hidrografică sînt înscrise principalele cascade, precum și limita pînă la care fluviile importante sînt navigabile. Nu lipsesc nici marile drumuri maritime, ca de exemplu Drumul maritim al Nordului, cu indicarea în kilometri a lungimii lor, fiind înscrise și porturile de escală. Dintre căile de comunicație de pe uscat se prezintă principalele linii ferate și marile șosele.

Orașele sînt reprezentate la scară, luîndu-se ca bază numărul de locuitori. Capitalele statelor sînt evidențiate prin subliniere.

Harta prezintă însă și unele scăderi în ceea ce privește execuția tehnică. De exemplu, există unele întreruperi în colorit (linia albă dintre Iemen și Katar și altele). Socotim că harta ar fi fost mai reușită dacă ar fi cuprins și cîteva elemente principale de ordin economic, ca de exemplu resursele naturale sau principalele centre industriale din diferite țări.

Harta nouă a Africii, la scara 1:9 000 000, prezintă o serie de calități remarcabile față de hărțile din trecut. Ea aduce o mare bogăție de elemente geografice privitoare atît la cadrul fizic, cît și la cel politico-economic, granițe, resurse naturale, căile de comunicație, orașe etc.

Relieful este redat prin curbe de nivel din 1000 în 1000 de metri și cote suficiente pentru a înfățișa sugestiv atît zonele muntoase înalte, cît mai ales podișul tabular care constituie caracteristica generală a acestui continent.

Foarte bine se evidențiază caracteristicile esențiale ale hidrografiei, zonele de nisipuri, principalele resurse minerale (bine prezentate prin semnele înscrise cu negru intens, individualizîndu-se astfel diferitele zone cu zăcăminte).

În cuprinsul mărilor, adîncimile (gropile abisale), ținuturile de adîncime mai redusă de pe lîngă țărmuri sau părțile din dorsalele Atlanticului sînt figurate prin curbe batimetrice. Apar de asemenea bine redați prin culori diferite, principalii curenți reci și calzi și zonele cu recife coraligene. În felul acesta elevii își pot preciza și o serie de cunoștințe suplimentare față de prevederile programei de învățămînt, cunoștințe pe care le pot folosi și în cadrul cercului tinerilor geografi.

Economia este redată printr-o instructivă hartă în medalion, în care, printr-un fond de culori deosebite, sînt notate zonele de vegetație, limitele ariei de repartiție a plantelor, unele elemente principale de faună. Sînt indicate și principalele căi ferate — normale și înguste — șoselele și drumurile de caravane, distanțele între principalele porturi etc.

Valoarea hărții crește și mai mult prin redarea împărțirii politice a continentului, cu indicarea statelor independente, element dominant în harta politică, precum și a regiunilor aflate încă sub dominația colonială. Reprezentarea orașelor s-a făcut la scară, pe baza numărului locuitorilor.

O deficiență a hărții constă în figurarea curenților de suprafață din Marea Mediterană, tot cu semnul curenților calzi. În felul acesta se creează confuzii în ce privește categoriile de curenți maritimi. Amintim și faptul că unele culori (în special din legendă) depășesc conturile curbelor respective, iar unele lacuri sărate sînt colorate altfel decît în legendă putînd crea confuzii (de exemplu lacul Rudolf ș.a.).

În general noile hărți sînt izbutite, valoroase, constituind un real ajutor pentru profesori și elevi.

Lector univ. C. MOCANU

ȘTIRI

Intîlnire cu scriitorul Mihai Beniuc

Nu de mult a poposit în Sebiș, satul său natal, scriitorul Mihai Beniuc, președintele Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

Cadrele didactice de la Școala medie din Sebiș l-au invitat cu dragoste în mijlocul lor. După ce a vizitat clădirea nouă a școlii din sat, care a fost dată în folosință la începutul acestui an școlar, acad. Mihai Beniuc a vorbit despre viața grea pe care au dus-o țăranii din Sebiș, la fel ca întregul popor muncitor, în timpul stăpînirii burghezo-moșierești, despre condițiile grele pe care le aveau pe atunci copiii oamenilor muncii. Scriitorul a scos apoi în evidență condițiile minunate de învățătură, de dezvoltare multilaterală pe care le au astăzi copiii din patria noastră socialistă.

AVRAM DÎRLEA
corespondent
Sebiș — regiunea Crișana

Brigada artistică a cadrelor didactice

În vocabularul colectiviștilor din comuna Epurești, raionul Drăgănești-Vlașca, regiunea București, a intrat o nouă expresie: „filmul nostru". Cînd o auzi pentru prima dată ai crede că este vorba de vreun film care rulează la cinematograful din comună. În realitate însă este vorba de programul brigăzii artistice de agitație, înfățișînd viața nouă a satului.

De aproape doi ani de zile cadrele didactice din comuna Epurești au alcătuit o brigadă artistică de agitație care prezintă în fiecare săptămînă programe pe scena căminului cultural din localitate, ca și în comunele vecine — Bulbucata, Gomeni, Mihăilești — sau pe scena casei raionale de cultură din Drăgănești-Vlașca.

Alcătuite cu pricepere, cu talent, programele brigăzii artistice a cadrelor didactice militează pentru întărirea economică-organizatorică a G.A.C., pentru viața nouă a satului.

GH. CIOBANU
corespondent

Bibliografie

A apărut revista **Natura**, seria Geografie-Geologie, nr. 3, mai—iunie 1962.
În cuprins:

• • • Un măreț [illegible] în viața poporului nostru
B. Iu. Levin: [illegible]
V. Moldovan și V. Bulgă: [illegible]
Al. Roșu: [illegible]
I. S. Cronică: [illegible]
V. Truias: [illegible] la Riga [illegible]
Gh. Teodorescu: [illegible] în U.R.S.S.
I. Gugiuman: [illegible] — Excursii școlare
C. Mărculescu: [illegible] interregională
L. Vulcu: Excursii școlare în regiunea Hunedoara
M. Lucaciu: Drumeție și excursii școlare în regiunea Maramureș
Pe Harta Lumii, Noutăți Geografice. Recenzii, Calendar geografic, Din activitatea S.S.N.G.

★

Redacția revistei „Natura" reamintește celor care au avut abonament numai pe semestrul I, să-și reînnoiască abonamentul pe semestrul II.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii, Piața Scînteii București.

Pionierii și elevii școlilor din Reșița îndrăgesc mult îndeletnicirile practice.

Cu privire la lucrarea „Munca profesorului diriginte"

— Păreri ale cadrelor didactice —

Lucrarea „Munca profesorului diriginte", apărută în E.S.D.P. în formă de proiect experimental, răspunde unei necesități stringente resimțite de profesorii diriginți, dornici de a-și perfecționa munca. Rolul dirigintelui în ansamblul muncii educative, locul orelor de dirigenție în această muncă, modul lor de desfășurare, temele lor, metodele ce pot fi folosite pentru a trezi interesul și participarea firească a elevilor — iată numai cîteva din problemele care le preocupă de multă vreme pe cadrele didactice.

Lucrarea, elaborată de un colectiv de profesori, de lucrători ai Ministerului Învățămîntului și ai Institutului de științe pedagogice, abordează sub toate aspectele munca dirigintelui. Ea vorbește despre pregătirea și desfășurarea orelor de dirigenție, despre participarea diriginților la îndrumarea și organizarea activității elevilor în afara lecțiilor, despre relațiile cu alți factori educativi etc. Este deosebit de importantă ideea autorilor că dirigintele trebuie să fie mereu în mijlocul elevilor, cu prilejul tuturor acțiunilor colective, deci nu numai la ora de dirigenție sau la orele sale de specialitate. De asemenea, este utilă recomandarea de a asigura orelor de dirigenție un caracter cît mai variat și mai atractiv, folosind în acest scop materiale ilustrative (albume, scrisori, planșe), mijloace tehnice (filme documentare, diafilme, diapozitive, magnetofon etc.). Este bine că se subliniază necesitatea realizării unei unități de acțiune și de vedere între școală și familie printr-o strînsă colaborare între ele, că se arată necesitatea sprijinului muncii organizațiilor UTM și de pionieri de către diriginte.

În același timp însă, lucrarea are nevoie de îmbunătățiri pentru a nu fi sub nivelul așteptărilor și exigențelor profesorilor și pentru ca meritul autorilor să nu se rezume doar la bune intenții și la curajul unei inițiative.

Una din lipsurile lucrării constă în faptul că nu definește clar și complet noțiunile și problemele pe care le abordează. Astfel, cititorul găsește în carte o foarte sumară explicare a „sentimentelor sociale" ce trebuie educate la elevi și despre care autorii pomenesc adesea, a noțiunilor de „metodă" și „procedeu", ce se recomandă a fi folosite la orele de dirigenție. Autorii arată că, în principiu, pentru desfășurarea orei de dirigenție se vor folosi mai ales metodele educației morale, dar și acestea vor lua forme diferite, în funcție de caracterul orei, de nivelul de dezvoltare al elevilor, de materialul demonstrativ existent etc. Care sînt însă aceste forme, în funcție de ce anume se pot folosi aceste metode, nu se arată.

Lămurește. Tot astfel, nu apare suficient de distinctă delimitarea dintre obiectivul, scopul și tema orei de dirigenție, nu se arată cînd și cum ar putea fi folosite mijloacele tehnicii moderne în desfășurarea orei de dirigenție etc.

Se observă și o inconsecvență a autorilor față de propriile lor afirmații. De exemplu, referitor la unele metode folosite în ora de dirigenție se afirmă că ele se deosebesc de cele folosite în predare și nu trebuie în nici un caz confundate cu acestea. Și totuși se recomandă metode ca povestirea, prelegerea, lectura, referatele, convorbirea etică, demonstrația, exercițiul, exemplul, întîlnirile și vizitele, aprobarea și dezaprobarea etc. dintre care multe ca povestirea, prelegerea, demonstrația, exercițiul sînt metode de predare a cunoștințelor.

Considerăm, împreună cu alți pedagogi, că metoda convorbirii etice este cea mai recomandabilă pentru a sluji scopurile orei de dirigenție. Convorbirea însă nu trebuie înțeleasă așa cum o înțeleg autorii lucrării: o discuție aridă, abstractă, bazată pe întrebare și răspuns, întocmai ca la lecție. Exemplul din carte (pag. 80) este cît se poate de concludent pentru ceea ce este în concepția autorilor o „convorbire etică". Convorbirea dată ca model este incoherentă, seacă, ea îl îndepărtează pe elev de profesor prin faptul că începe și se sfîrșește prin arătarea „îndatoririlor către...", a „obligațiilor față de"...

Planurile date de autori ca model pentru desfășurarea orei de dirigenție sau pentru caracterizarea elevilor nu se bazează pe un studiu aprofundat, nu stimulează inițiativa creatoare a profesorilor. Ele sînt bune pentru orice școală, pentru orice clasă, pentru orice copil — ceea ce, desigur, constituie o mare lipsă.

Ar fi greșit să subapreciem meritele pe care am arătat că le are totuși lucrarea. Observațiile critice sînt făcute din dorința de a ajuta pe autori să-i vadă lipsurile (și trebuie să spunem că cele relevate mai sus nu sînt singurele), de a-i îndemna să îmbunătățească și să definitiveze cît mai curînd această lucrare de mare utilitate pentru profesori.

Prof. M. NEMET

★

Pe bună dreptate sublinia articolul „Ora de dirigenție", cu care s-a deschis în ziarul „Scînteia" o discuție despre conținutul acestei ore, că discuțiile purtate de diriginte cu elevii lui trebuie să pornească de la fapte concrete, petrecute în viața clasei. Și nu numai de la lucruri negative, care să necesite „mustruluiala" clasică, ci și de la realizări, de la manifestări și atitudini demne de laudă.

O lipsă a proiectului experimental al lucrării „Munca profesorului diriginte" stă tocmai în faptul că nu ia în considerare această cerință pusă în lumină de experiența celor mai bune cadre didactice din școlile noastre. Așa cum arată practica, dezbaterile pe probleme generale — de felul „Energia atomică în slujba păcii", „Prestigiul științei romînești peste hotare" etc., sînt dificile pentru școlari, profesorul fiind nevoit să intervină cu prea multe întrebări și să-i supună la prea multe eforturi.

Pe de altă parte, credem că autorii greșesc atunci cînd prezintă ca bună experiența acelui profesor care timp de un trimestru nu a discutat cu elevii lui din clasa a V-a, în orele de dirigenție, decît probleme de comportat să le formeze convingeri în legătură cu necesitatea de a adopta o ținută civilizată în toate împrejurările. Ne întrebăm cum vor fi „înghițit" elevii cele nu mai puțin de 8 ore de dirigenție consacrate acestei probleme și în care nu au făcut decît să întoarcă pe toate fețele problemele comportării (acasă, la școală, pe stradă, la spectacole etc.). Și apoi, ne întrebăm, ce s-a întîmplat cu celelalte laturi ale educației morale ce trebuie de asemenea avute în vedere de diriginte, cînd și cum se vor fi discutat lucrurile importante petrecute pe parcurs în clasă și care puteau fi deosebit de semnificative pentru viața colectivului?

Sînt de părere că discuțiile dirigintelui cu elevii pe teme etice, pornite de la fapte concrete, petrecute în clasă, constituie unul din cele mai eficiente mijloace educative, care trebuie folosit larg în orele de dirigenție. Bine înțeles, asemenea discuții vor fi cu atît mai valoroase cu cît dirigintele care le conduce se va pregăti mai temeinic pentru ele, așa încît acestea să nu se bazeze numai pe întrebări și discuții, ci să fie colorate cu relatări interesante luate din viață, din cărți, din spectacole, cu fapte cît mai ilustrative, mai grăitoare și mai convingătoare pentru elevi.

Prof. I. ANDREI

PERSPECTIVE

Ce soartă li se hărăzea odinioară puținilor fii de oameni ai muncii care reușeau să termine liceul și să intre în vreo facultate? La această întrebare a răspuns, cu causticitatea lui caracteristică, maestrul Arghezi într-unul din articolele publicate în anul 1929: „Limba latină, pe care o înveți, te face dascăl într-o provincie nulă. Matematicile, nici ele nu-ți vor putea da mai mult decît o catedră. Ingineria îți va sluji ca să măsori terenurile unui înavuțit din nimic, care se poate numi Tancred sau Mrazec, indiferent, și să-ți pui iscălitura servilă pe actele lui de ministru. Chimia te va pregăti asistent și băiat de băcănie în prăvălia unui farmacist. Medicina te condiționează spălător cu canula, injector cu siringa și racleur. Dreptul te cere, ca să-l slujești cu folos, nu destoinic în argumente, ci dibaci în samsarlîc..."

Ne-am amintit de toate acestea acum, cînd la redacția gazetei noastre sosesc din școli nenumărate scrisori în care se împărtășesc hotărîrile pline de entuziasm ale absolvenților școlilor noastre în ceea ce privește viitoarea lor profesiune. Cine citește aceste scrisori, cine stă de vorbă în aceste zile cu absolvenții își dă din nou seama de largile posibilități oferite tineretului nostru pentru a-și pune în valoare talentul și aptitudinile în folosul construirii vieții noi.

Astăzi, cînd tot ce a fost odinioară uitat și părăsit, cînd toate acele tîrguri în care niciodată nu se întîmpla nimic au fost ridicate la o viață clocotitoare, cînd pe harta țării apar noi și noi orașe industriale care reclamă numeroase cadre cu o înaltă calificare, cînd ogoarele agriculturii noastre socialiste sînt brăzdate de puternice tractoare și mașini agricole, expresia „provincie nulă" nu mai poate avea circulație. A fi dascăl chiar și într-un cătun îndepărtat îți oferă o mare satisfacție — satisfacția de a contribui la pregătirea multilaterală a generației care este chemată să desăvîrșească construcția socialismului și să construiască comunismul. Pe ingineri îi găsești astăzi în uzinele și fabricile patriei, ai căror stăpîni sînt oamenii muncii, pe șantiere înălțînd construcții industriale sau blocuri de locuințe, pe ogoarele gospodăriilor agricole colective și ale gospodăriilor agricole de stat. Studiul chimiei nu-i mai pregătește pe tineri ca asistenți și băieți de băcănie în prăvăliile unor farmaciști, ci ca ingineri pentru marile noastre întreprinderi chimice existente ca și pentru cele ce se vor ridica în anii viitori, contribuind la tot mai puternica înflorire a economiei patriei. Iar medicina și dreptul sînt puse de mult în slujba poporului, a celor ce făuresc bunurile materiale și spirituale ale patriei.

Este de înțeles, de aceea, bucuria cu care se pregătesc absolvenții clasei a XI-a să pornească pe căile care-i așteaptă larg deschise.

„Dintre cei 133 de tineri care au terminat acum învățătura la Școala medie nr. 1 din Oradea — ne scrie tov. Aurora Ardelean — 50 s-au hotărît să urmeze diverse institute și școli tehnice și de construcții, 25 și-au exprimat dorința să se specializeze în problemele agriculturii, iar mulți se îndreaptă către facultăți și către institutele pedagogice. De la Școala medie din comuna Darabani, raionul Dorohoi, ne-a sosit vestea că din cei 44 de absolvenți ai clasei a XI-a 19 se vor îndrepta spre școli și institute agronomice. Hotărîrea lor este determinată de dorința de a se întoarce în satele lor ca ingineri și tehnicieni agronomi pentru a munci pe ogoarele înfrățite, pentru a-și ajuta consătenii să obțină recolte bogate.

Odinioară, marea majoritate a copiilor oamenilor muncii nu apucau nu numai să intre în școli superioare, dar nici măcar să termine așa-numitul gimnaziu. De mici ei trebuiau să intre „la stăpîn", să sufere o cruntă exploatare.

Astăzi, absolvenții școlilor de 7 (8) ani au nu numai minunate condiții de a învăța mai departe, în școli profesionale și agricole sau în școli medii de cultură generală, dar și posibilitatea de a-și continua învățătura în școli serale, paralel cu munca în producție. Un număr mare de tineri care termină în acest an clasa a VII-a și-au exprimat dorința de a-și însuși meserii folositoare patriei, poporului.

Profesorul Ion Niu de la Școala nr. 87 din Capitală ne povestește într-o scrisoare ce urmări au avut vizitele pe care, în colaborare cu organizația de tineret din școală, le-a făcut cu elevii săi la uzinele „Grivița Roșie", la întreprinderea textilă „Ana Ipătescu", la gospodăria agricolă colectivă „Timpuri Noi". Potrivit înclinațiilor lor, elevii s-au simțit puternic atrași de profesiunile cunoscute cu prilejul acestor vizite. Și iată că Ion Măgineanu, Nicolae Bică, Nicolae Axinte și alți ca ei și-au manifestat dorința de a urma școli profesionale metalurgice pentru a deveni muncitori în industria grea. Elena Nicolae, Vasilica Moțatu și cîteva colege ale lor sînt hotărîte să urmeze școli profesionale care le vor pregăti să devină țesătoare calificate. Gheorghe Moțoc, Cornelia Toader, Gheorghe Paraschiv, Iacob Velicu și mulți alții și-au exprimat dorința de a urma școli agricole pentru a contribui și ei la dezvoltarea agriculturii noastre socialiste.

Aceeași dragoste pentru munca direct productivă, care în condițiile de astăzi ale țării noastre se îmbină cu învățătura în cele mai înalte școli, o manifestă elevii tuturor școlilor Într-o scrisoare sosită din Cluj, tov. Petre Bucșe ne relatează că, după o întîlnire cu muncitorul fruntaș Luca Tîrnoveanu și după o vizită la întreprinderea de reparații auto unde lucrează acesta, mulți dintre elevii clasei a VII-a de la școala „Ady-Șincai" și-au exprimat dorința de a deveni mecanici-auto, strungari, frezori, lăcătuși.

Tineretul patriei noastre, educat în spiritul comunismului de către școală și organizațiile U.T.M. și de pionieri înțelege în adîncime marea frumusețe a muncii, utilitatea ei socială și pășește cu bucurie în viață, gata să participe cu toate forțele, cu tot entuziasmul său la munca întregului popor.

B. MOLDOVEANU

Pentru vacanța de vară

An de an, excursiile școlare și taberele iau o tot mai mare amploare, cuprind un număr tot mai mare de elevi și în regiunea Suceava, la fel ca în toate regiunile țării. Dacă în vara anului trecut au plecat în excursii și drumeție peste 50.000 elevi din școlile sucevene, în vara acestui an numărul lor va fi peste 100.000.

Peste 800 de elevi ai școlilor medii și profesionale din regiunea Suceava vor fi timp de 5 zile oaspeții Capitalei. Alți 250 de elevi vor participa la o excursie de 7 zile pe litoral. Mii și mii de elevi vor porni în drumeție pe meleagurile regiunii natale.

Un număr de 4.630 de pionieri și școlari suceveni își vor petrece vacanța în taberele regionale și centrale. Numai tabăra de la Bucșoaia, de exemplu, va primi în cursul verii 3.600 de copii. S-au luat măsuri și pentru organizarea cluburilor la care vor veni în vacanță copiii ce rămîn în localitate. Programul acestora prevede concursuri sportive, șezători ale cîntecului și poeziei etc.